

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 8. godz. popołudniu, z wyjątkiem świąt i niedziel.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 ct. Miejscowa na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 ct., pocztą 7 ct.; z lat dawniejszych w miejscu 10 ct., pocztą 12 ct.

Za inseraty liczy się od miejsca jednego wiersza pierwszy raz 7 ct., zaś

GAZETA LWOWSKA

w razie dwu- lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następną po 6 ct. Należytość stepiowa od każdego inseratu wynosi 30 ct.

Przesyłki (franko) odbiera Administracja Gazety Lwowskiej. (Ul. Wałowa Nr. 370). Reklamacje otwarte wolne od opłaty pocztowej. Listy należy frankować. „Przewodnik naukowy i literacki“ wychodzi każdego miesiąca, 5 ark. 8vo. dla cało- i półrocznych przedpłaćcieli bezpłatnie, dla kwartalnych za dopłatą 75 ct. kwartalnie, dla miesięcznych z dopłatą 30 ct. miesięcz. Sam „Przewodnik naukowy“ bez „Gazety“ rocznie 4 zł. w.a.

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył najwyższym postanowieniem z 17. września b. r. mianować najłaskawiej radcę lwowskiego wyższego sądu krajowego dr. Kornela Tarnawskiego prezydentem sądu krajowego w Krakowie.

Glaser m. p.

Z powodu pojawienia się księgu suzu w Steńkowcach, przysiółku należącym do Mikołajowa w powiecie brodzkim, zarządzone w myśl §. 27 ustawy z r. 1868 trzechmiłowy okręg zarazy, do którego wcielono prócz miejscowości z powodu tej zarazy w Gontowie nadmienionych, jeszcze następujące gminy włącznie z obszarami dworskimi w powiecie brodzkim, mianowicie: Podmanastyrzek, Rudenko ruskie i łuckie.

Co się podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Według urzędowych raportów **pojawiła się** cholera w czasie od 15. sierpnia do 1. b. m. w Porębie małej, Zeleńnikowej, Gostnicy, Woli kosowej, Luniarce, Wokurowskiej, Kotowie, Rostocze wielkiej, Mościeniem, Łosiu, Słotwinach, Przydenicy, Rogach, Brzeźniach, Nawojówce, Lipnicy wielkiej, Wojakowej, Żabowiu, Bączy, Krzywczu i Tyliczu w powiecie Nowo-Sądeckim; w Ilkowicach, Hulczem, Łuczycach, Pawoszynie, Sawczyźnie, Bojanicach, Wołtwini, Przyszycy, Prusinowie, Jastrzębicy, Krystynopolu, Konotopach, Tudorkowicach, Siebieszowie, Leszczkowie, Skomorochach, Hałowicach, Tartakowie, Bobiatynie, Witkowie i Parhacu w powiecie Sokalskim; w Będziemyslu, Budziszu, Wiśniowej, Okolinie i Sielcu w powiecie Ropczyckim; w Mrukowem, Żurawie, Lubli, Sowinie, Gołogowie, Gliniku górnym, Zimnejwodzie, Sadkowie, Dubońce, Łęgorzu, Łazach, Olinach, Skłotoszynie, Szerczynach, Czekażu, Sobinowie, Poluszu, Woli Cieklińskiej, Łękach, Łączkach, Widaczu, Kobylu, Warzycach, Sławencinie, Gliniku średnim, Hucie i Pietrunce w powiecie Jasielskim; w Strzyżowie, Żyznowie, Komeszkowej, Hermanowej, Wysoce i Budach w pow. Rzeszowskim; w Smarżowej, Gorzejowej, Machowej, Opacince, Łękach górnych, Jaworcu, Bobrowej, Gębiczynie, Bączadce, Jodłowej, Gawryłowej i Jastrzębce starej w powiecie Pilznieńskim; w Gwosnicy, Jasienicy, Krzemiennej, Witryłowie, Grabowcu, Górkach Warze, Dynowie, Orzechowie, Grabownicy, Porkach i Kutach w powiecie Brzozowskim; w Kaszowie, Pasiekach, Węgrzyczach, Luboczach, Dąbku, Piaskach, Czyżynach, Witkowicach, Czernichowku, Rybniej, Przegorzałach, Prądniku białym i czerwonym, Toniach, Bibicach, Oleszynie, Górcie i Morawicy w powiecie Krakowskim, w Łukawicy górnej i niższej, w Żulinie, Chromoborbie, Faliszu, Oleksicach, Jaroszycach, Libuchowej, Orawczyku, Siemeginowie, Słobudce, Chodowicach, Polubku, Uryczu, Sopocie, Zawadowie, Koniuchowie, Wówni, Grabowcach, Kawczyńskacie, Różańce niższej, Podhorcach, Moszynie, Bereznicy, Uhelnie, Lubieńcach i Stryhańcach w powiecie Strzyjskim; w Faliszówce, Polanach, Krośnie, Wilsni, Odrzykowie, Polennie, Żydowskim, Wyszowdce, Kotanie, Świątkowej małej i wielkiej, Świerżowej ruskiej i polskiej, Dysznicy, Szczepańcowej, Lubatowej, Lubatówce, Łężanach, Wrosance, Borku, Rogach, Chyrowie, Iwli, Krasnem, Ciechanu, Krępniku, Trzeźnacie, Olchowicach, Smerecznem, Siedliskach, Moderówce, Rzeglach, Bratkowie i Wojkówce w powiecie Krośnieńskim; w Radgoszczu, Wietrzychowicach, Żalanowie, Gorzycach, Odporyszowie, Gratach, Wielopolu, Lubiczku, Brniku i Szczucinie, w powiecie Dąbrowskim; w Przedmiennem, w powiecie Łańcuckim; w Tustanowicach, Kołpcu, Woli jakobowej, Niedzwiedzy, Medenicach, Lętni, Bilczu, Hruszowie, Tynowie, Lipicach, Radelicach, Łastówce, Bystrzycy, Smolnej, Gajach wyższych, Lipowicach, Krynicy, Schodnie, Wacowicach, Horneku, Litynie, Dobrowlanach, Jozefsberg, Brigidau, Oparach, Dołhem, Rabczuchach i Sasce kameralnej, w powiecie Drohobyskim; w Nisku, Jale, Pysznicy, Zarzeczu, Kutach, Łaszkach, Wulce tanewskiej, Bojanowie,

Gliniance, Sojkowej, Maziarni i Kamieniu, w powiecie Niskim; w Bachowie, Drohobyczce, Hureczku, Wilczy, Niżyńcach, Stanisławczyku, Niżankowicach, Medyce, Skopowie, Rukszycach, Pikulicach, Bolestraszcach, Tyszkowicach, Kruczkowej, Hruszycach, Przętach i Grabowicach, w powiecie Przemyskim; w Zabieńcu, Zaborzanach, Skwiatnem, Libuszy, Ropi, Jasionce, Czarnem, Radoczynie, Rzepienniku suchym, Rogietowie wyższym i niższym, Ropkach, Długiem, Raclawicach i Strzeszynie, w powiecie Gorlickim; w Zasięczu, Radochońcach, Księżyńmoście, Starzawej, Hussakowie i Bortiatynie, w powiecie Mościckim; w Podborcach, Przecławiu, Padwi, Wojsławiu, Partyni, Jamach i Borowej w powiecie Mieleckim; w Baranowie, Siedleszczanach, Kaimowie, Sobowie Wielosi, Zakrzowie, Wrzawach, Zabnie, Rzezyce długiej i okragłej, Sokolnikach, Dąbrowicy, Krządce, Brandwicy, Pilchowie, Wulce turebskiej, Obojnej i Zaleszanach, w powiecie Tarnobrzegskim; w Porsnej, Sokolnikach, Nagorzanach, Maliczkowicach, Łaszkach murowanych, Piaskach i Szczercu, w powiecie Lwowskim; w Macoszynie, Sopotynie, Winnikach, Lubelli, Zółkwi, Zeldcu, Skwarzawej nowej, Błyszczowadach, Dworach, Woli Wysockiej i Turynce, w powiecie Zółkiewskim; w Kolbuszowej, Sokołowie, Lipnicy, Widelkach, Dzikowcu, Mechowem, Woli Domałkowskiej, Rumowie, Ostrowie, Świerżowie, Weryni, Niwiskach i Cuiwasie w powiecie Kolbuszowskim; w Krzyżu, Buchcicach, Zalasowej, Radnej, Woli Rzędzińskiej, i Kłiko w powiecie Tarnowskim; w Jarowcach, Puławcach, Hanwach, Zerlejowcach, Tarnawce, Rzepcu, Wisłoku wielkim, Wielopolu, Płonnej, Morochowie, Mokrem, Zagorzu, Klimkowie, Woli krecowskiej, Trzemuśzowej, Tyrawie solnej i wołoskiej, Prylukach, Szczawnem, Kumaszczu, Radoszycach, Czysoborzu, Kroliku polskim, Deszni, Wróbluku szlacheckim, Odrzychowej, Sienawie, Zawoju, Posadzie Jaślickiej, Kroliku wołoskim, Kamionce, Woli niższej, Bukowsku (wsi) Polanach, Srogowie dolnym, Stragosinie, Rakowej, Prusieku, Dudyni, Bykowcach Czaszynie, Darowie i Sklarach, w powiecie Sanockim; w Krosnicy, Kubie, Wiarce, Pylce, Czorsztynie, Maniowcach, Murzaszchlu, Kłikusowej, Dębnie, Wroblówce i Białym Dunaju, w powiecie Nowotargskim; w Baczynie, Libochowej Łaszcach, Busowisku, Niedzielnej, Nanczułce małej, Smerecznej, Gałwce, Chyrowie, Berzowie, Potoku wielkim, Tyczu, Ławrowie i Leninie, w powiecie Staromiejskim, w Krośnie Łopuszance, Rykowie, Mołdawsku, Zawadce i Sokolnikach w powiecie Turczańskim; w Stańkowej, Bujanowie, Zabłotowie, Uściu, Pszanach, Lachowicach zarzecznym, Rozdole, Drohowyżu, Jaseptycach, Mikołajowie, Rudnie, Łowczy, Młyniskach, Bereźnicy królewskiej, Demence leśnej, Czerteżu, Hanowcach, Dzeduszykach małych, Brzezynie, Jajkowcach, Iwanowicach, Demeńce, Turadach, Balcach podgórnych, Tysarowie, Kozerówce, Tarnawie, Stulsku, Weryniu, Małechowie, Poblaznicy i Macorówce w powiecie Żydaczowskim; w Mszanie dolnej, Stroniu, Jastrzębicy, Przyszowej, Mszanie górnej i Porębie w powiecie Limanowskim; w Nasawiszowie, Cucyłowiu, Przeróście, Wołosowie i Tarnawicy leśnej w powiecie Nadwórniańskim; w Rakowej, Rajtarowicach, Olszaniku, Czerhawej, Mokranach, Sielcu, Hordyni, Kornalowicach, Wykotach, Błazowie, Manastyrku, Mystkowicach, Prusach, Kotowani, Wojutczu, Strzałkowicach, Waniowicach, Bereźnicy, Pimonach, Boguszu, Tatarach, Bilnicy i Czaplach w powiecie Samborskim; w Jadownikach, Przybysławicach, Biskupicach, Iwkowej, Ryłowej, Strzelcach wielkich, Grabnie, Więkowicach, Woli Dębińskiej, Woli Przemyskiej, Stróży, Górcie i Bogumiłowicach w powiecie Brzeskim; w Wiśniczu małym, Niepołomicach, Lipnicy dolnej, Mikuszowicach, Kobylu, Rzezawej i Krzyżanowicach w powiecie Bocheńskim; w Nowem mieście, Jureczkowej, Starzawej, Łacku, Wojskowej, Lachowej, Katynie, Przysietnicy, Grabownicy sozanskiej, Pietnicy, Posadzie rybotyckiej, Boryslawie, Łomnej, Komańcach, Posadzie, Dobromilu, Hubicach, Liskowatym, Rozpuciu i Rybotyczach w powiecie Bireckim; w Stryhańcach, Busku, Suszni, Kamionce, Nieznanej, Witkowie nowym, Ra-

dziechowcie i Horpinie w powiecie Kamienieckim; w Cermowie, Kunaszowie, Tenetnikach, Poduczniu, Sarnkach średnich, Zalipiu, Perenówce, Słobudce wołoszowskiej, Bolszowcach, Hrehorowie, Martynowie, Potoku, Czarowie, Niemczynie, Hanowcach, Demeszkwach, Popławnikach, Binkowcach, Sarnkach górnych i dolnych, Żurawinku, Bukaczowcach, Nowoszyne, Stratinie, Żalanowie, Putiatynkach, Wyspie, Zagorzynie, Słobodzie, Podzumlanach, Dytiatynie, Lipiu dolnym, Skomorochach nowych, Dobryni, Lipie górnej, Świsłunikach, Zarowie, Skomorochach starych, Zagórcach, Czahnowie, Byblu, Poświerzu, Jawczu, Zołczowie, Danyłczach i Okrzeńcu w powiecie Rohatyńskim; w Głogoczowie, Rdzawce, Bieńkówce, Jachówce, Kreczowie, Tenczynie, Pcinie, Dolnej wsi, Rudnikach, i Napawej w powiecie Myślenickim; w Świętnikach górnych, Bierzanowie, Łagiewnikach, Ludwinowie, Kobierzynie, Wieliczce, Lipi, Zbydniowicach, Chorowicach, Swoszowicach, Rżące, Skotnikach, Tyńcu, Sambocku, Sidzynie, Ryszowie i Skawinie w powiecie Wielickim; w Pobierzu, Sosnowicach, Goduchowicach, Daciawu, Borku szlacheckim, Ryszowie, Lgocie, Zarzyczach małych i Basyłkowcach w powiecie Wadowickim. (D. n.)

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

Budżet miasta Lwowa.

(W. J.) Lwów 23. września. Korespondencya *Gazety Lwowskiej* *. Budżet miasta Lwowa na r. 1873 obudził zażdrość innych miast równorzędnych a zarazem naraził nas na pewne upokorzenie. I zażdrość była słuszną i upokorzenie uzasadnionem. Inne miasta znaczniejsze w całej monarchii mogły pozazdrościć Lwowowi zamożności, która tak długo pozwalała mu pokrywać wydatki bez dodatków gminnych, ale przytem mogły zarzucić jego reprezentacji nieporadność finansową, okazaną tak długim a ciągle bezskutecznem obradowaniem nad sposobami pokrycia stosunkowo wcale małego niedoboru.

Czy sprawa ta jest istotnie tak trudną i zawiłą, że dotąd nie otrzymawszy zatwierdzenia kompetentnej władzy pozostaje w zawieszaniu? Odpowiadamy na to stanowczem: nie. Rada miasta była już na drodze trafnej ale zawróciła z niej dla niepojętych przyczyn. Uznała bowiem zasadę, że wypada rozłożyć ciężar niedoboru na członków gminy, ale do wykonania tej zasady przystąpiła tak nieszczęśliwie, że wobec groźnej postawy opinii publicznej odwrót był koniecznym. Nieszczęśliwym nazywamy pomysł podatku czynszowego, gdyż rozmiąja się on z kardynalnymi zasadami skarbowości. Podatek każdy i dodatek do niego doliczany, musi według tych zasad dotyczyć właściwego dochodu, bo tylko w takim razie stanie się on słusznym i odpowiadającym celowi. Projektowany przez radę gminną podatek czynszowy nie miał za podstawę i miarę dochodu, gdyż wobec znanych stosunków lwowskich czynsz opłacany za pomieszkania nie stoi w odpowiedniej proporcji do dochodu lokatora, a jego wysokość jest tylko wskazówką przymusowego położenia ludności nieposiadającej własnych domów. Czy godziłoby się wyzyskiwać to przymusowe położenie?

Zamiast oglądać się za innym racjonalnym dodatkiem, rada miejska wybrała środek na pozór bardzo łatwy i dogodny, ale w istocie może jeszcze nieszczęśliwszy a w dalszej konsekwencji nawet niebezpieczny Zapadła bowiem uchwała pokrycia niedoboru kosztem całości majątku zakładowego, z którego na ten cel przeznaczono 117.000 zł Darować można taki krok ubogiej gminie

*) Korespondencyę tę podajemy z prywatnego ale w tej sprawie dobrze poinformowanego źródła. (Przyp. Red.)

wiejskiej, mieścinie prowincjonalnej, nawet drugorzędnemu miastu ale nigdy stolicy kraju!

Czyż nie było innego racjonalnego sposobu pokrycia niedoboru? Owszem, był taki środek i nasuwał się na pierwszy rzut oka. Należało pokryć niedobór dodatkiem do podatku dochodowego i zarobkowego.

„Jestto tylko poprawna edycja podatku czynszowego!“ — zawołają zrozpaczeni lokatorowie przewidując, że gospodarz odbija na nich z procentem nałożony dodatek gminny. Ale jestto próżna a przynajmniej bardzo przesadna obawa. Najpierw bowiem, podatek czynszowy gmina ściagałaby wprost od lokatorów a dodatek powyżej wskazany od właścicieli domów, którzy w przenoszeniu nowego ciężaru na kieszeń swoich lokatorów musieliby być ostrożnymi, jeżeli nie z pobudek sumiennosci to przynajmniej dla niewywoływania reakcji nieuniknionej według prawideł ekonomii przy wszelkiem naprężeniu ceny do rozmiarów przesadnych. Dalej upada powyższy zarzut i z tego powodu, że dodatek do podatku dochodowego i zarobkowego nie obciążałby ani wyłącznie ani w wysokim stopniu właścicieli domów a względnie ich czynszowników, tylko zakłady finansowe przedsiębiorstwa, banki, koleje i t. d. Na poparcie tej uwagi przypominamy fakt, że gdy nowela wyborcza przekazała wybór posłów z miasta Lwowa tylko dwom pierwszym kołom, liczba wyborców zredukowaną została prawie tylko do ilości istniejących we Lwowie kolei, banków i t. d. tudzież urzędników wybierających na podstawie osobistego tytułu.

Ażeby lepiej i zrozumialej poprzeć to twierdzenie, przytoczymy kilka cyfr. Kolej północna cesarza Ferdynanda płaci we Lwowie tytułem podatku dochodowego 84.814 zł. 6 ct., kolej Karola Ludwika 165.657 zł. 46 ct. a kolej Lwowsko-Czerniowiecka 72.057 zł. 51 ct. a więc razem 322.529 zł. 3 ct. tytułem samego podatku dochodowego. Nie wliczamy już tutaj ani kolei Łupkowskiej, ani bliskiej wykończenia kolei Albrechta, ani wreszcie kolei nadniestrzańskiej, która jakkolwiek uwolniona jest od podatku państwowego płaci jednak dodatki krajowe i gminne. Nie wliczamy tutaj także znaczniejszych zakładów kredytowych i większych przedsiębiorstw, bo powyższa cyfra wystarczy nam zupełnie. Przypuściwszy, że rada miasta Lwowa musiałaby przy dzisiejszym pierwszym niedoborze nałożyć na opodatkowanych obywateli dodatek nierównie mniejszy od podatku opłacanego w innych większych miastach monarchii t. j. tylko 100/o, okaże się z powyższego rachunku, że trzy koleje żelazne t. j. północna cesarza Ferdynanda, Karola Ludwika i Lwowsko-Czerniowiecka zapłaciłyby tytułem dodatku do samego podatku dochodowego 32.252 zł. t. j. pokryłyby 270/o całego niedoboru. Możemy śmiało postawić dalsze twierdzenie, że inne koleje żelazne, przedsiębiorstwa, banki i t. d. pokryłyby dodatkami do podatku dochodowego i zarobkowego równie wysoki procent niedoboru a tylko stosunkowo mała część przypadłaby na innych obywateli opodatkowanych i na właścicieli domów. W obec tego faktu dodatek 100/o okazałby się może za wysokim. W każdym jednakże razie pozostaje ta korzyść, że gdy przy nałożeniu podatku czynszowego zamierzono włożyć cały ciężar niedoboru wyłącznie na klasę mieszkańców i tak już wyzyskiwaną, dodatek do podatku dochodowego i zarobkowego byłby ten ciężar rozłożył daleko sprawiedliwiej powołując w pierwszym rzędzie do znacznych ofiar bogate i kwitujące instytucje i cały ogół opodatkowanych obywateli.

Często spotykaliśmy się z zarzutem, że kombinacja ta jest fałszywą, bo koleje

żelazne opłacają dodatki gminne w Wiedniu. Działo się tak wprawdzie, ale tylko do r. 1869. Rada państwa uznając słuszne pretensje krajów uchwaliła ustawę (z dnia 8. maja 1869 Dz. u. p. Nr. 61) z nowymi normami o przypisywaniu podatku do opłaty. W § 3 alinei 2. tej ustawy stanowi ostatnie zdanie: „Jeżeli najwyższy organ administracyjny kolei żelaznej ma siedzibę swoją w kraju, którego kolej nie przerzyna, to w kraju tym przypisać należy do opłaty 100% podatków a 90% w krajach, które kolej przerzyna, w stosunku długości przestrzeni kolejowych.“ Według tej ustawy zatem płaci kolej Karola Ludwika w Wiedniu 100% a we Lwowie 90% podatków, kolej Czerniowiecka zaś i północna Ferdynanda procent odpowiadający długości galicyjskich przestrzeni. Ponieważ długi przepis finansowy stanowi, że dodatki mają być tam opłacane, gdzie przypisano do opłaty podatek, więc jasną jest rzeczą, że już nie Wiedeń lecz stolica naszego kraju może ztąd główną odnieść korzyść. Zmiana ta wyszła jednakże dotąd tylko na korzyść kolei żelaznych, które do r. 1869 płaciły w Wiedniu wysokie dodatki od całej kwoty podatkowej a obecnie co do 90% podatków wolne są od wszelkich dodatków.

Jeszcze jedna kwestya. Mogłoby kto powiedzieć, że dodatek taki jest ostatecznym środkiem, którego unikać należy, dopóki znajdują się inne sposoby pokrycia niedoboru. Jestto fałsz. Naruszenie majątku zakładowego jest według wszelkich zasad ekonomicznych takim ostatecznym środkiem. Gmina miasta Lwowa już dawno powinna była nałożyć dodatki do podatków, a nieuczyniwszy tego, okazała pewną nieprzezorność gospodarczą, za którą nawet opodatkowani obywatele nie będą jej wdzięczni. Pilne potrzeby miejskie jak n. p. budowa budynków szkolnych, brukowanie ulic i t. d. byłyby już dawno zaspokojone, nawet małemi dodatkami. Koszta tych robót od dawna uznanych za potrzebne i pilne wzrosły w ostatnich latach wskutek zmienionych stosunków niezawodnie bardzo znacznie a ponieważ ostatecznie nałożenie dodatku w tym albo w przyszłym roku okaże się nieuniknionem, więc wynika ztąd, że opodatkowani obywatele będą musieli pokryć całą różnicę wydatków t. j. że w najbliższej przyszłości zapłacą gruby procent za kilkuletnią zwłokę w nałożeniu dodatków. Reprezentacja miasta przekona się o tem niezadługo, gdy wreszcie przystąpi do budowy gimnazjum Franciszka Józefa i obliczy nadwyżkę, jaką kilkuletnia zwłoka tej budowy w kosztorysie wywołać musiała. Wkrótce więc będziemy mieli wysokie dodatki ale bez tej pociechy, że zakładowy majątek gminy pozostał nietkniętym.

PRZEGLĄD POLITYCZNY.

Lwów, dnia 24. września.

W niedzielę miał uchwalić niemiecki komitet wyborczy w Czechach odezwę do niemieckiej ludności. Odezwa ta, a raczej znany dotąd tylko z telegramów projekt, zawiera niejako wyznanie wiary politycznej. Na wstępie podnosi ta odezwa liberalne tendencje, karność i solidarność Niemców w Czechach. Tym zaletom zawdzięczają Niemcy wszystkie zdobycze w dwunastoletniem życiu parlamentarnem, i to stanowisko silne, jakie dziś w Austrii zajęli. Drugi ustęp zwraca się przeciw opozycji katolickiej w sposób może nadto wyzywający nawet wśród zaciętej walki wyborczej. Trzeci ustęp poświęcony jest bezpośrednim wyborom, ich znaczeniu i korzyściom, przyczem z lekka odśladania się niezadowolenie z „przywilejów“ (sic) przyznanych w nowej ustawie wyborczej kurii większej posiadłości. Ostatni ustęp oświadcza, że dopóki istnieją stronnictwa nieprzyjemne konstytucji, stanowisko Niemców pozostać musi wiernem dawnemu programowi. Patryotyzm austriacki podniesiony jest w tym ustępie z naciskiem, niejako demonstracyjnie, wobec dążności innych frakcji niemieckich

Presse dowiaduje się, że niebawem zapadnie w ministerstwie handlu decyzja o budowie kolei żelaznej Lwów-Tomaszów. Z tego samego źródła dowiadujemy się, że załatwiono już sprawę połącze-

nia kolei żelaznych w Bosnii z węgierskimi. Według zawartej w tej mierze z Turcją konwencji, terminy budowy zostały w ten sposób ustanowione, że cała projektowana sieć linii komunikacyjnych będzie gotową do roku 1878.

Błądne pojmowanie stosunków giełdowych i niejasne doniesienia telegramów o bankructwach banków amerykańskich, obudziło na chwilę w Wiedniu w pewnych kołach trwożliwe przypuszczenie, że powtórzy się przesilenie handlowe doświadczone już w r. 1857. Gdy nadeszły dokładniejsze wiadomości o wypadkach giełdowych w Ameryce, gdy nadto oceniono trzeźwo całą sytuację, znikła płoną obawa, która była może po części uzasadniona tylko co do niektórych targów pieniężnych cesarstwa niemieckiego. Nietrudno przewidzieć, że dla Austrii wyniknąć może z tych wypadków nawet pewna korzyść. Niemieckie kapitały zawiedzione ostatnimi wypadkami, wycofują się zapewne z amerykańskich efektów i zwrócą się na austriackie targi pieniężne, a taki przypływ kapitałów byłby wypadkiem pod każdym względem pożądanym.

Podróż króla Wiktora Emanuela będzie jeszcze i po jego powrocie do Rzymu pożądanym przedmiotem rozmów dziennikarskich. Nie można się zatem dziwić, że obecnie jest ona ciągle głośnym tematem wszystkich przeglądów i korespondencji politycznych. W jednej korespondencji berlińskiej spotykamy się ze zdaniem, że podróż ta jest następstwem a zarazem uzupełnieniem zjazdu monarchów z r. 1872. Zjazd ten osiągnął cel pożądanym, bo zapewnił zgodność Niemiec, Austrii i Rosyi w postępowaniu na Wschodzie, a obecnie podróż króla włoskiego uzupełni ten skutek także co do stanowiska mocarstw wobec przemagających dziś we Francji tendencji politycznych.

Daleko większa połowa Europy zajęta jest obecnie reorganizacyami wojskowymi. Mniej albo więcej radykalne przekształcenie armii jest dzisiaj na porządku dziennym we Francji, Anglii, Włoszech, Turcji i Rosyi. Nadto Szwajcarya, Belgia, Holandia i Szwecya zaprowadzają nową broń dla swoich armii, a kilka innych mocarstw dopiero niedawno dokonało tej zmiany. Niemcy zajęte są przekształceniem twierdz swoich, a za ich przykładem pójdą niebawem albo już obecnie działają w tym kierunku Włochy, Francya i Rosya. Nawet Belgia i Holandia nie myślą pozostawić swoich fortyfikacji w dzisiejszym stanie. Do tej samej kategorii robót należy także budowa całych sieci kolei żelaznych prowadzona prawie w całej Europie z uwzględnieniem celów strategicznych.

Austria-Węgry. Burmistrz wiedeński dr. Felder otrzymał następujący telegram z Udine: Miasto Udine wyraża Wiedniowi uznanie i podziękowanie za przyjęcie króla Wiktora Emanuela i uprasza burmistrza, ażeby złożył cesarzowi najszczerzejsze życzenia miasta Udine dla cesarskiej rodziny i jego ludów.

Dotąd nie sprawdziła się pogłoska o dymisji kroackiego ministra hr. Pejaczewicza ale powtarzana jest ciągle jaka pewna.

Vaterland zapytał złośliwie węgierskie dzienniki, jakie posady rządowe zajmują Węgrzy, którzy brali w r. 1866 udział w znanym z rewelacji generała Lamarmory rządzie narodowym. Węgierskie dzienniki odpowiadają na to, że spis osób skompromitowanych w ówczesnych wypadkach znajduje się w aktach byłego kanclerstwa węgierskiego i że żadna z tych osób nie zajmuje obecnie urzędowej posady.

Prywatny telegram *N. f. Presse* donosi z Pesztu, że węgierski minister skarbu Kerkapolyi zamierza wziąć dymisyję. Tekę skarbu miano ofiarować Kol. Szellowi, który jej nie przyjął. Deak nie chciał interweniować u Szella. W kołach sejmowych mówią o kandydaturze Pawła Moricza z opozycji.

Król włoski udał się 21. b. m. do Schönbrunn w celu zasięgnięcia wiadomości o stanie zdrowia Najjaśniejszej Pani. Dnia 22. b. m. odbyła się w Schönbrunnie wielka recepcja u najw. dworu. Najj. Pan udzielił tegoż dnia audyencyję 100 osobom. Ban Krocacyi Mazurancis i rumuński arcybiskup Prokop Iwaczokowits składali przysięgę.

Francya. *Soir* z dnia 19. b. m. ogłasza następujący komunikat:

„Na wczorajszym posiedzeniu rady wo-

jennej powzięto uchwały dość wielkiej doniosłości. Jeżeli prawdą jest, co opowiadają, to znajdujemy się w przededniu reorganizacji armii. Rząd, który musi uwzględnić nasze położenie finansowe i nie może uprzedzać postanowień ustawy wojskowej, znajdował się wobec następującej alternatywy: mógł albo wszystkich zapasów pieniędzy i materiału wojennego użyć na skompletowanie dzisiejszych kadrów, co byłoby rzeczą bardzo rozsądną, gdyby groziły zawikłania wewnętrzne; albo też mógł kłaść tylko podwaliny pod nową budowę wojskową zastrzegłszy sobie, iż z czasem i powoli budowę tę wystawi, gdyż takie przeobrażenie nie może być dziełem jednego roku. Zdaje się, iż zgodzono się na ten ostatni sposób postępowania, jako więcej odpowiadający dzisiejszemu stosunkom. Z jednej strony bowiem rozprószyła ewakuacja wszelkie obawy, z drugiej zaś Francya musi obnie, podobnie jak Rosya po Sebastopolu, jedno tylko mieć na uwadze t. j. leczyć się z ran i wzmacniać. Nie twierdzimy jakoby powyższy plan był we wszystkich swych szczegółach doskonałym; mimo to ludzie kompetentni w tych sprawach utrzymują co następuje: Nawet bez utworzenia się nowych kompanij, baterij i szwadronów zorganizowane będą w krótkim już czasie wszystkie pułki piechoty, konnicy i artylerji, które ustawa dla 18 pułków przepisuje, biorąc do tego potrzebny materiał z istniejących już pułków. Dodają, że nowymi pułkami dowodzić będą podpułkownicy, których wybierze się ze starych pułków. Gdy stosunkowo mała liczba kasarni — a to jest bardzo ważną rzeczą — nie pozwala na regularne rozkwatowanie nowo powstać mających pułków, trzeba będzie na teraz poprzestać na tem, iż wojska te będą stały załogą w okręgach rekrutacyjnych. Jeżeli powyższe zarządzenia słusznie nader skromnemi nazwać można, to przyczyna tego leży w tem, iż wojskowa administracya nasza liczyła się z danymi warunkami; mimo to nawet ci, dla których zarządzenia te będą rozczarowaniem, nie będą mogli utrzymywać, iż zbywa im na roztropności i słusznych powodach, i nie będą mogli zapoznać, iż w planie reorganizacji naszej armii przebiega się dążność zachowania porządku i metody, co jest rzeczą bardzo ważną.“

Proces marszałka Bazaina potrwa ze trzy miesiące, gdyż na tydzień będzie tylko pięć posiedzeń, które trwać będą od 12 do czwartej godziny. Podczas procesu zajmie marszałek Bazaine mieszkanie w Trianon sous Bois na pierwszem piętrze, w dwóch pokojach będzie mieszkał pułkownik Villette, jeden zaś pokój zajmie obrońca marszałka, adwokat Lachaud; na dole tej samej kamienicy zamieszka pułkownik Lucioni, kapitan Mandhuy i żołnierze straży. Ks. Aumale nie będzie nocował w Trianon, lecz na noc odjeżdżać będzie do Paryża. Wikt dla marszałka Bazaina przywozić będą z Wersalu. O wikt dla publiczności i dziennikarzy także się postarano; przed domem zaś, w którym mają się odbywać posiedzenia rady wojennej, zamierza jakiś przedsiębiorca wystawić namiot, w którym będzie można dostać jadła i napojów.

Dzienniki monarchiczne a w szczególności *Assemblée nationale*, organ ministra de la Bouilliere uderzają z wielką gwałtownością na rząd niemiecki. „Ostatni żołnierz niemiecki opuścił ziemię francuską — pisze wspomniany dziennik — lecz nie mamy prawa się cieszyć, gdyż Alzacya i Lotaryngja są w ręku zdobywców, przeciwnie powinniśmy pamiętać o naszych błędach, ażeby się stać lepszymi. Pan Bismarck spogląda z Warszawy z dumą na swe dzieło, lecz najrzeczniejsi mężowie stanu dokonywali zawsze czego innego, niż zamierzali dokonać, jeżeli bez pomocy Boga działali. To będzie naszą zemstą nad Bismarckiem: jego upokorzenie i osądzenie przez historję. W czasie, gdy pan Bismarck był jeszcze posłem pruskim we Francji, mówił już o swoich planach, o zjednoczeniu Niemiec, a mówił to z taką otwartością, iż powinniśmy byli już wtedy przewidzieć na co się zanosi. Gdy Bismarck został ministrem spraw zagranicznych, przeprowadził swe plany, które nam tu wykladał. Ile razy wstąpił tylko na mównicę, wyrażał się z pogardą dla prawa a z uwielbieniem dla siły; i nieraz to powtarzał iż zamiary swe przeprowadzi za pomocą krwi i żelaza. Napoleon III. i jego ministrowie byli niepoprawni i wspierali tylko bujne kombinacje Bismarcka. Myśmy to dopomogli nieprzyjacielowi do jego tryumfów. To tylko dobrze, że p. Bismarck przyczynił się pośrednio do obalenia Napoleona III., którego wewnętrzna i zewnętrzna polityka była dla Francji zgubną.“

Rosya. *A. A. Ztg.* zamieszcza korespondencyę z Petersburga traktującą o ostatnich wypadkach w zawojowanych przez Rosyan ziemiach Azji środkowej. Zgنیعة nie powstania turkmeńskich Jumudów, którzy walczyli z niesłychaną, rozpaczliwą zapamiętałością, miało sprawić w całym cha-

nacie chiwińskim potężne wrażenie. Usbeki i w ogóle cała nieokoczownicza ludność chanatu ma być bardzo zadowoloną z kłęski rozbójniczych plemion, które nieustannie napadami mocno dały się we znaki mieszkańcom chanatu.

Sam chan chiwiński, jeżeli wierzyć można, wysłał do jen. Kaufmanna list z gratulacyami i zapewnieniem, że Jumudy nie tak prędko znów a może nigdy już nie przyjdą do siebie. Kłeska tych ostatnich ma być w istocie okropną. Osłabieni materyalnie a moralnie zniszczeni zupełnie, rozprószyli się na wszystkie strony, chroniąc się przeważnie w bezwodne pustynie gdzie zagraża im ostateczna zagłada. Stracili oni w ostatnich walkach 9000 sztuk rozmaitego bydła, wszystkie zapasy zboża i cały dobytek, nawet mieszkania, które zrównano z ziemią. Niektóre pokolenia wysłały w ośm dni po kłesce deputacje do jen. Kaufmanna, aby im pozwolono powrócić do siedzib. Jen. Kaufmann przyrzekł dać pozwolenie, lecz nałożonej kontrybucji nie umniejszył i zamierza ścigać ją z wszelką bezwzględnością. W celu ostatecznego załatwienia kwestji turkmeńskiej zwołał do swego obozu naczelników kilku pokoleń i oznajmił im, że w przeciągu 12 dni mają zapłacić 310 000 rubli kontrybucji, której połowa uiszczoną być może w wielbłędach. Niektóre pokolenia zaczęły już płacić ten haracz.

W Petersburgu tymczasem zajmują się obliczeniem kosztów wyprawy chiwińskiej. Wynoszą one około 4 milionów rubli, których część pokrytą będzie wspomnianą kontrybucją.

Dla zabezpieczenia wypłaty kontrybucji i utrzymania porządku w chanacie postanowiono wedle *Golosu* pozostawić tylko kilka kompanij wojsk w Kungrodzie i Szurachanie, licząc bowiem na to, że w danym razie od jeziora Aralskiego przez spławną Amudaryję łatwo wysłać można większe posiłki. Zresztą najniebezpieczniejsze dla Rosyan żywioły ludności chiwińskiej, Jumudy, są prawie zniszczone i nie tak prędko znówu mogą się stać niebezpiecznemi.

O emancypacji niewolników w Chiwie dowiaduje się korespondent z urzędowej *Gazety Turkestańskiej* co następuje: W dniu 24. czerwca podpisał chan chiwiński manifest, znoszący niewolę i nadający wolność wszystkim niewolnikom. Dnia tego oczekiwali oddawna niewolnicy irańscy z trwogą i nadzieją. Od kilku lat już, mianowicie od czasu zajęcia Taszkentu, żywili w sercu gorące życzenie, aby wojska białego cara pojawiły się w Chiwie. Dzień ten nadszedł wreszcie. Tak pisze organ rosyjskiego rządu, zdaje się jednak, że życzenie to nie musiało być tak „gorącym“ — instytucja niewolnictwa nie ma bowiem u tych na wpół dzikich ludów tej nienawistnej cechy, jaką w niej widzą mieszkańcy Europy.

W końcu podaje korespondent niektóre szczegóły o powstaniu w Chokandzie, opierając się w tej mierze na doniesieniach Petersburskiej *Birzy*. Otóż wedle korespondentcy tego dziennika z Taszkentu wieści o powstaniu w Chokandzie nie były bez podstawy; powstańcy złożeni z Kirgizów i Kipczaków opanowali stolice chanatu, zabrali skarb chana i uprowadziwszy ze sobą w góry komendanta miasta, organizują tam opór zbrojny przeciw chanowi Chudojarowi. Ten ostatni ze swej strony używa represaliów, ścinając głowy jak makówki. Niedawno ściąć kazał swego pierwszego doradcę Muselman Kula, a prócz tego 40 członków deputacji Kipczaków, którzy chcieli układać się z nim o pokój. To okrutne postępowanie rozdrażniło ludność, która przysięgła zemstę chanowi i przygotowuje się do zaciętej walki.

KRONIKA.

— Stan cholery. Od dnia 21. do 22. września zachorowało we Lwowie na cholerę osób 8; wyzdrowiało 5; umarło 6; w leczeniu pozostało osób 38. Znowu wydarzył się jeden wypadek śmierci w pałacu Arcybiskupim. Od początku epidemii (22. lipca) zachorowało we Lwowie ogółem 513 osób, wyzdrowiało 242, umarło 233.

*** Aresztowanie.** Wczoraj po południu wysłedziła policya i uwięziła w hotelu pod 17 przy ulicy Kaźmierzowskiej Napoleona Karczewskiego i Floryana Godlewskiego, ukrywających się we Lwowie pod przybranymi nazwiskami. Obaj zbiegli przed sześciu tygodniami z Warszawy, okradłszy na 900 rubli rosyjskiego majora z pułku gwardyi, u którego służącym wojskowym był Karczewski. Przybyli do Lwowa przed kilku dniami z Wiednia, gdzie bawiąc dłuższy czas, wszystkie pieniądze przetrwonili i o fałszywe wystarali się paszporty.

*** Kradzież herbaty.** Dzisiejszej nocy dobył się złodziej przez małe okienko od schodów w sieni do biura komisowego p. Birckle w rynku i przeskakawszy daremnie za pieniądźmi zabrał z sobą 50 funtów herbaty rosyjskiej, między temi 30 funtów najprędniejszej i książeczkę tutejszej kasy oszczędności na kilkaset złr.

* **Organa policyjne aresztowały wozoraj i tej nocy za kradzież 3 osoby, za opilstwo 3, za burdę uliczną 2, za żebranie 1 i 1 osobę zostającą bez przytulku.**

* **Złodziej w gościnie.** W pierwszy dzień izraelskiego Nowego roku rano, inspektor policyjny p. Millet, spotkawszy na krakowskim znanego złodzieja Menasse Grilla z Kamionki Strumiłowej, świętecznie przybranego, zatrzymał go z powodu, że mu policyjnie za kazany był pobyt we Lwowie z powodu licznych kradzieży które tu był popełnił, a za które też razem przeszło lat 15 odsiedział w domu karnym. Sprowadzony do policyi miał na sobie, jak się przy przeszukaniu jego sukien okazało, trzy żupany jedwabne i w bucie duto i jeden też razem przeszło lat 15 odsiedział w domu karnym. Następnie pokazało się, że Menasse Grill właśnie powracał z pomieszkania izraelskiego piekarsza pod 1. 3 przy ulicy karnej, gdzie utworzwszy drzwi witychem i rozbijawszy dwie szafy, przetrząsł całe mieszkanie, szukając pieniędzy i nie znalazłszy nie lepszego zabrał z sobą trzy żupany, w które się też zaraz ubrał. Grilla odstawiono do c. k. sądu karnego.

* **Kronika pożarowa.** W starostwie Zbarazkiem zaszły w miesiącu sierpniu następujące wypadki pożarów: w Suchowcu zgorzała stodoła wartości 200 złr.; w Szyłach zgorzała oficyna dworska; niezabezpieczona szkoda wynosi 400 złr.; w Zbarażu zgorzał dom mieszkalny z zabudowaniami gospodarskimi; pożar powstał prawdopodobnie przez podpalenie, niezabezpieczona szkoda wynosi 1162 złr.; w Bogdanówce zgorzał dwór ze sprzętami domowymi; zabezpieczona szkoda wynosi 8000 złr.; pożar powstał przez nieostrożność. — W Zalesiu, w starostwie Skalskim, zgorzała stodoła z zapasami zboża; niezabezpieczona szkoda wynosi 269 złr. — W Zalesiu, w starostwie Limanowskim, zgorzały dwa domy mieszkalne z zabudowaniami gospodarskimi; ogień powstał przez nieostrożność; niezabezpieczona szkoda wynosi 1551 złr.

Δ **Wiadomości dycecejalne.** D. 29. sierpnia 1873 umarł w Nowosiółkach gościnnych, powiatu rudeckiego, dycezyi przemyskiej, pleban obrządku gr. kat. ks. Konstanty Witoszyński przeżywszy lat 57 z tych w stanie duchownym 27. Do parafii tego probostwa wraz z filjami w Dołobowie i Wistowicach należy w 3 miejscowościach 1340 dusz. Obowiązki pasterskie pełni każdorazowy pleban. Prawo patronatu wykonuje p. Ludwik Skrzyński. Główne uposażenie stanowią 39 morgów 589⁰ ról w dobrej żytnej glebie, i 6 morgów 1100⁰ łak wydających sianio słodkie dalej kapitał 100 złr. w 50/10 obligacjach indemnizacyjnych a przytem kilka pomniejszych źródeł. Czysty dochód roczny obliczony jest na 177 złr. w. a., a celem uzupełnienia kontryn na 315 złr. w. a. dopłaca fundusz religijny rocznie 138 złr. w. a. pokrywając także podatki plebańskie z dodatkami.

— **Wystawę powszechną** zwiedziło 20. września 42.490 a 21. września 72.783 osób.

— **Straszliwa scena** miała miejsce temi dniami w menażeryi niejakiego Mandersa w Londynie. Kilku widzów przypatrywało się dzielnym zwierzętom, kiedy nagle dał się słyszeć okrzyk, że jedna z bestyj wydobyla się z klatki. Wszyscy rzucili się z przerażeniem ku wyjściu, przyczem jak na nieszczęście główny wychód zatarasowany był przez dwa wielbłądy. Wiele osób zostało ranionych. Równocześnie usłyszano bolesne jęki i krzyki. Pochodziły one z ust nieszczęśliwego chłopca, nazwiskiem Langby, którego przez otwory klatki pochwycił tygrys olbrzymi. Dzięki zwierzę usiłował wciągnąć nieszczęśliwego do klatki i wydawał ryk okropny, na który odpowiedział lew z sąsiedniej klatki. Kilku śmielszych widzów poczęło okładać tygrysa łaskami i parasolami, inni pobiegli po drągi żelazne. Udało się nareszcie wydrzeć tygrysa z chłopca, który cały był krwią obłany. Całe jego prawe ramię odarte zostało przez tygrysa z mięśni od ramienia aż do łokcia, a pierś jedną wielką była raną. Ręka prawa, którą się chciał bronić, w strzępy prawie pokrzepiana. Jeden z strażników menażeryi, który pospieszył na ratunek, został także ciężko zraniony. Tygrys ten już przed tem pożarł był słynnego poskramiacza Mac-Cartheo.

— **Czarne dyamenty** poczynają wchodzić w modę. Zwrócił na nie uwagę przesłiczny dyament czarny, pozostały po księciu Brunświeckim. Dyamenty czarne są rzadkie, niepospolite i mają oryginalny urok. Blondynkom i w ogóle kobietom białej kompleksji, jak się wyrażają Angliacy, przesłicznie z nimi do twarzy. Co stanowi znakomitą zaletę czarnych dyamentów, to, że trudniej je daleko naśladować niż dyamenty czystej wody. Amerykanie do takiego mistrzostwa doszli w imitacji brylantów, że dziś już najprawdopodobniej jubilerowie zaledwie odróżnić mogą prawdziwy kamień od fałszywego. Dzienniki paryżskie zapowiadają, że tej zimy królować będzie na pięknych kobietach tylko dyament czarny.

— **Skarbiec miasta Lüneburga.** W dniu 7. października b. r. sprzedawany będzie na publicznej licytacji sławny skarbiec srebrny, własność miasta Lüneburga, za który już dawniej ofiarował baron Rothschild sumę 200.000 talarów. Skarbiec ten jest umieszczony w jednej ze szaf sali ratuszowej Lünebur-

ga, bogato ozdobionej pysznymi rzeźbami w stylu renaissance. Składa on się obecnie z trzyczęści kilku sztuk, dawniej jednak jak spis pozostały dowodzi, był daleko bogatszym. Wiele nader kosztownych przedmiotów pochłonęła trzydziestoletnia wojna, a to w sposób następujący. Gdy szwedzki generał Banjer po trzechdniowym ostrzeliwaniu miasta czynił przygotowania do szturm, mieszkańcy otworzyli bramy, a Szwedzi na mocy zawartej kapitulacji obsadzili Lüneburg w siłę 20.000 ludzi. Wódz nieprzyjacielski otrzymał natychmiast dar 4000 talarów, aby oszczędzić miasto, mimo to jednak nałożył kontrybucję 50 tysięcy talarów. Prócz tego zażądał Banjer złożenia jeszcze 30.000 talarów na t. z. fundusz rezerwowy. Miasto wycieńczone tak olbrzymimi na owe czasy kontrybucjami było zmuszone sprzedać część kosztowności swoich za 5.000 talarów. Tym sposobem powstał w skarbcu znaczny ubytek. Wszystkie prawie przedmioty „srebrnego skarbcza” pochodzą z 15. 16. i początku 17. stulecia a zatem z epoki odrodzenia. Ornamentyka zewnętrznych ścian naczyń jest nadzwyczaj oryginalna i wykonana po mistrzowski. Napisy w dyalekcie dolnoniemieckim, co zdoła pojedyncze przedmioty, świadczą, że znaczna część skarbcza wykonana została w samym Lüneburgu. Srebra te są w wielkiej części darem bogatych patrycjuszów miejskich. Puhar i misy srebrne, znajdujące się w skarbcu, stanowiłyby dziś jeszcze ozdobę stołów monarszych. Z pomiędzy wielu uwagi godnych przedmiotów wymieniamy t. z. *puhar interimalny*, którego ornamentyka odnosi się do historii czterolecia t. z. *Interim*. Puhar oparty jest o stojącą postać błogosławie-smo Zbawiciela, któremu służy za podstawę smok o trzech głowach. Jedna z tych głów pokryta jest tiarą papieską, druga czapką turecką, trzecia wreszcie wyobraża głowę anioła z dwoma skrzydłkami. Na ścianach puhara znajdują się rzeźby z dziejów Chrystusa. U spodu wyryty napis: *Interim ortum est Augustae Vindelicorum sub Carolo Vto Imperatore Maximo anno salutis 1518, extinctum vero auspiciis Maurithi Electoris et Confederatorum anno 1552*. Puhar ten pochodzący z r. 1552 ma dwie stopy wysokości, średnica jego wynosi 3 cale, waga 8 funtów i 2 luty. Na pokrywie tego puharu umieszczona jest wielka pozłacana głowa Janusa i 9 srebrnych monet, jakie w r. 1536 w Lüneburgu były w obiegu — Inny bardzo piękny puhar jest więcej niż łokieć wysoki, i cały grubo pozłacany. Na podstawie tego puharu rzeźbione są sceny z historii rzymskiej. Z pomiędzy innych kosztowności wymieniamy jeszcze wielkiego srebrnego lwa, w którego paszczy umieszczone są dwie rury do wlewania wody. Inny mniejszy lewek nosi datę 1541. Wreszcie znajdują się w skarbcu także duży ząb słoniowy przerobiony na kubek do picia, a spoczywający na dwóch srebrnych słoniach. — *Pobieżny ten szkic* nie może oczywiście dać nawet wyobrażenia o przepysznej ornamentyce, zdołającej wszystkie te przedmioty. Szkoda wielka, że drogocennych tych arcydzieł średniowiecznej sztuki nie przysłano na wystawę wiedeńską, gdzie byłyby niezawodnie budziły powszechny podziw.

GOSPODARSTWO I HANDEL.

Przegląd handlowy.

+ Lwów d. 24. Września 1873. (Oryginalne sprawozdanie Gazety Lwowskiej.)

W ostatnim tygodniu temperatura była korzystną dla ziemniaków, łak i uprawy pola. Deszcz wywarł na wegetację wpływ bardzo pomyślny. Zbiór ziemniaków rozpoczął się i przedstawia daleko lepszy rezultat aniżeli z początku przypuszczano. Stan dróg jest dobry. Robota w polu trwa ciągle, więc przewóz frachtów zajmują się tylko wieśniacy mający tylko małe przestrzenie do uprawy. Zapłata robotnika spadła cokolwiek wskutek ukończenia żniw.

Ruch w handlu towarowym był pomyślny. Skutki dobrego urodzaju spostrzedz można we wszystkich kołach handlowych w Galicyi a mianowicie w handlu artykułami domowymi i żytkowemi, na które ożywił się popyt po długiej stagnacji. W handlu manufakturami i towarami luźnami ruch był także ożywiony. Z Borna przywieziono 4.000 cetnarów tych artykułów, z czego znaczna część wysłano do Rosyi i Księstw naddunajskich. Co do popytu na austriackie fabrykaty i towary modne, musimy tutaj podnieść, że handel w Brodach znacznie się ożywił w ostatnich czasach. Otwarcie kolei z Brodów na Radziwiłłów do Brześcia i Kijowa wpływa na ożywienie transportów i przy czynia się do zawiązywania ścisłszych stosunków, czego dowodzi fakt że codziennie na przestrzeni z Brodów do Radziwiłłowa przybywa z Rosyi i odjeżdża około 150 osób. — Handel rzepakiem był w ubiegłym tygodniu wcale znaczny. W Galicyi pozostały już do sprzedania tylko małe zapasy a ponieważ popyt nie ustaje, więc kupcy sprowadzają z Rosyi na Galicję do Niemiec potrzebne transporty tego artykułu. Z Czerniowiec wysłano 3.000 cetnarów, ze Stanisławowa 600 cetnarów, z Tarnopola

3.800 cetn., ze Lwowa 1.400 cetn., z Gródka 400 cetn., z Tarnowa 900 cetn. a z Podwoleczyk 400 cetnarów. — Handel olejem rzepakowym był mało ożywiony, gdyż popyt był nieznaczny. Nominalna cena cetnara wynosiła 21 — 22 złr. W drobnych zapasach sprzedawano funt za 26 — 28 ct. — Handel cukrem był ożywiony. Dowóz z morawskich i śląskich fabryk wynosił 800 cetnarów. Cena rafinady poszła w górę. Za cetnar płacono 33 — 34 złr. Ostatnie deszcze wywarły wpływ korzystny na buraki, których zbiór wypadnie średnio, jeżeli pomyślna pogoda dłużej potrwa. — Ceny spodium podskoczyły od tary naszego poprzedniego sprawozdania. Chociaż fabrykacja tego artykułu rozwinęła się w ostatnich latach w Galicyi tak świetnie, mimo to zapasy gotowego towaru są małe. Do Berlina wysłano 600 cetnarów. — W handlu naftą ruch w ostatnich ośmiu dniach był ożywiony. Popyt bowiem zwiększył się w Galicyi znacznie a nadto kupowano znaczne zapasy dla Rosyi i górnych Węgier. Za naftę 42 — 45 stopni płacono 13 złr. 50 ct do 14 złr. — Handel drzewem także się ożywił. Z Bukaczowca, Chodorowa, Gródka, Bogumiłowic i Bochni wysłano większe zapasy drzewa materyałowego, opałowego i budulca. Deski wysłano z Brodów, Dębicy i Tarnowa. Z Złoczowa wysłano do Tarnopola 160 a z Dębicy do Tarnowa 40 sążni drzewa opałowego. Skoro skończą się roboty w polu wysłane zostaną na Medykę do Gdańska znaczne zapasy drzewa do budowy okrętów. W przyszłym roku spodziewają się wielkich transportów drzewa z Rosyi, jeżeli stosunki handlowe pozostaną nadal w tak pomyślnym stanie jak obecnie. — (Dok. n.)

(4) **Kraków, 21. Września.** (Oryginalna korespondencja do *Gazety Lwowskiej*.) Dnia 18. b. m. przybył do Oświęcimia transport wołów, liczący 98 sztuk, wysłany ze starych w Kuźanach kolei Lwowsko-Czerniowieckiej. Transport ten odbył czternastodniową kwarantannę w zakładzie kontumacyjnym w Nowosieli. Dnia 19. b. m. zapadł na zarazę wół, w skutek czego cały transport został wybity. Najbliższem następstwem wypadku tego było, że stacya popasowa w Oświęcimie uznana została za dotkniętą zarazą i pozabawiona została tym sposobem charakteru etapy transportowej.

Mieszkańcy Oświęcimia, którzy nietylko własne zbiory siana przechowywali dla transportowanego bydła, ale i z okolic zapasy sprowadzali, ponieśli tym sposobem znaczne straty, tem bardziej, że wielu z nich utrzymywało się handlem siana i kapitał swój weń włożyło. Na razie wszystkie woły, wysyłane z Galicyi, muszą być transportowane bezpośrednio do Wiednia, ponieważ atoli przez czas tak dalekiej drogi byłoby dla braku popasu chudnieje, więc cierpi na tem także w ogóle galicyjski handel bydła rzeźnego.

Morawska stacya kolei północnej Lipnik nie jest urządzona do popasów, gdyż brak tam przygotowań dla silnych transportów i brak większych zapasów siana. Dyrekcya kolei północnej czyni wszelkie usiłowania, aby w Lipniku jak najprędzej urządzić stacyę popasową i ładowniczą. Bardzo to chwalebnie z jej strony — ale nie przeszkadza nam tu nadmienić, że kolei tej, która zresztą nie zawsze troskliwie dba o interesa komercyjne swych linii, główną należy przypisać winę takich wypadków, jak ów Oświęcimski. Jestto przecież obowiązkiem kolei północnej, czyścić starannie wagony ładowane transportami galicyjskiego bydła — a gdyby była starannie spełniała to zadanie, byłby się z pewnością nie zdarzył taki wypadek.

Zajście to, bardzo niepomyślne dla naszego handlu bydłem, nasręcza nam jednak dalsze jeszcze uwagi. Był czas, w którym poruszono z różnych stron kwestyę, czyli Oświęcim czy też Kraków ma być stacyą popasową i ładowniczą. Odbywały się w tej kwestyi komisyje, i rozważano wszystkie *pro i contra*. Ale podczas gdy Oświęcim czynił wszelkie zabiegi, Kraków zachowywał się biernie, a zamiast ze swej strony upominać się o stacyę, dał się ubiedz Oświęcimowi.

Teraz wartoby może na nowo poruszyć tę sprawę, która dla Krakowa nie powinna być obojętną. Oświęcim podniósł się już znacznie, znaczniejsi i mniejsi gospodarze mieli korzystny odbiór. Handel sianem przybierał wielkie rozmiary, dawał zyski nietylko samym mieszkańcom Oświęcimia, ale i sąsiadnym okolicom na promień niemal pięciomilowy. Rzeźnicy i piekarze, właściciele gospód i inni przemysłowcy znacznie mieli korzyści. Napływ podróżnych sprowadzał tam wiele pieniędzy a klasa robotnicza miała nietylko trwałą ale i dobrze płatną robotę. Pruscy handlarze rzucali tam na targ wiele kapitałów — a że sumy to były znaczne, najlepiej ztąd się okazuje, że wekslarze Oświęcimscy nieraz po dwa razy tygodniowo jeździli do Krakowa, aby tam mieniąc pruską monetę na austriacką. Pośrednictwo

przy kupnachs i sprzedażach, udzielanie za-liczek na kupione transporty, spedycya i przeładowywanie były znacznem źródłem dochodów. Krótko mówiąc, Oświęcim dał dowody, że stacya popasowa i ładownicza opłaca się dobrze każdemu miastu.

Owóż, pozwólcie mi, że postawię tu według moich czysto prywatnych zapatrywań kwestyę: czy nie wartoby pomyśleć teraz o tem, aby Kraków był taką stacyą dla handlu bydła? Jestem przekonany, że ze strony interesowanej przy tem najbardziej kolei Karola Ludwika Kraków znalazłby wszelkie poparcie, zwłaszcza że dyrektor ruchu pan Ursprung nie pomija żadnej sposobności do zrobienia przysługi galicyjskim interesom handlowym.

To co Lipnik potrafi, to i my lepiej jeszcze potrafimy, a nie rozumiem, czemu by kraj miał pozbywać się na rzecz innej prowincyi zysków, które płyną głównie z transportów jego własnego bydła?

— **Sprawozdanie tygodniowe lwowskiej izby handlowej o cenach zboża na placu lwowskim od 11go do 18go września 1873.** Zboża. Pszenica 170 $\frac{1}{2}$ czelna biała zł. 12, czelna żółta albo czerwona 11 $\frac{1}{2}$, dobra sucha biała zł. 11, dobra żółta albo czerwona zł. 10 $\frac{3}{4}$. Żyto 160 $\frac{1}{2}$ najlepsze suche zł. 8,70 średnie albo wilgotne zł. 8 Jęczmień 140 $\frac{1}{2}$ zł. 5,80 — 6. Nasiona olejne. Rzepak zimowy 150 $\frac{1}{2}$ zł. 8 $\frac{3}{4}$ — 9. Lnianka 150 $\frac{1}{2}$ zł. 7 $\frac{1}{2}$ — 7 $\frac{3}{4}$. Okowita 80 Trales, 41 miar gotowa zł. 22 — 22 $\frac{1}{2}$ z umową na listopad sierpień zł. 19 $\frac{1}{4}$ — 19 $\frac{3}{4}$.

OSTATNIA POCZTA.

Stan zdrowia Najjaśniejszej Pa-ni polepszył się znacznie.

Król włoski stanie w powrocie z Berlina w nocy 27. w Wiedniu i nie zatrzymując się wcale pojedzie dalej.

Wiadomość o dymisji ministra dla Kroacyi nie sprawdza się.

Odezwa niemieckiego komitetu wybranego w Czechach, o której piszemy na wstępie Przeglądu politycznego, została *en bloc* przyjętą.

Książę Bismarck dopiero nazajutrz po przyjeździe króla włoskiego miał przybyć do Berlina.

Jen. Manteuffel został, jak mówią, mianowany marszałkiem polnym.

Dzienniki legitymistyczne zaprzeczają doniesieniom o niepowodzeniu ostatniej misyi do Frohsdorf.

Kortezy hiszpańskie zawiesiły 20. b. m. swe posiedzenia do 2. stycznia 1874. Karliści oblegają Tolosę, bronią ją przez jen. Lomę. Okręty powstańców kartageńskich, zagrażają bombardowaniem miastu Alicante.

Król włoski przybył do Berlina przedwczoraj o godz. w pół do 4tej po południu. Na peronie dworca kolei, przystrojonego w kwiaty i barwy obudwu mocarstw, ustawioną była kompania honorowa pułku gwardyi z muzyką i chorągwią. Cesarz Wilhelm z następcą tronu i książętami Karolem i Fryderykiem Karolem, marszałkowie polni Wrangel, Moltke i książę Württemberg, jen. Manteuffel i inni dygnitarze zgromadzeni byli na dworcu. Przy nadejściu pociągu muzyka zaintonowała hymn włoski. Obadwaj monarchowie powitali się nader serdecznie. Następnie wsiedli do czterokonnego otwartego powozu i odjechali do zamku królewskiego. Domy na ulicach, któremi przejeżdżali monarchowie, ozdobione były dywanami i chorągiewkami.

W miejsce Midhata-baszy mianowany został Kurszid-Basza tureckim ministrem sprawiedliwości.

Telegram Gazety Lwowskiej.

Berlin, 23. września. Bismarck nie przybył jeszcze, spodziewany jest jednak podczas pobytu króla włoskiego. Król włoski przyjmował ciało dyplomatyczne.

Paryż, 23. września. *Agence Havas* podaje depeszę według *Times* o przyjęciu delegowanych przez Chamborda. Chambord dał do zrozumienia, że konstytucya z r. 1814, zastosowana do dzisiejszych stosunków i przedyskutowana w zgromadzeniu narodowem mogłaby kraj zadowolnić. Co do sztandaru, to słowa Chamborda każą się spodziewać, że zezwoli na uregulowanie tej kwestyi przez dzisiejsze zgromadzenie narodowe.

Berlin, 23. września. Na uczcie galowej wznosił Cesarz toast: „Zdrowie mego brata, przyjaciela Najj. Króla Włoch!” Król odpowiedział toastem: „Zdrowie mego przyjaciela i dawnego sprzymierzeńca Najj. Cesarza Niemiec!”

Odpowiedz. redaktor: Władysław Łoziński.

(2754 1—3) **E d y k t.**

Nr. 14483. Samborski c. k. sąd obwodowy dla spraw wekslowych zawiadamia niniejszym Jędę Bachmana z miejsca pobytu niewiadomego, że przeciw niemu na żądanie Leona Selcera nakaz zapłaty sumy wekslowej 500 złr. w. a. z pn. dnia 16. Września 1873. l. 14483 wydanym i takowy ustanowionemu dla niego kuratorowi adw. Dr. Pawlińskiemu z substytucją adw. Dra. Wołosiańskiego doręczonym został.

Wzywa się przeto pozwanego Jędę Bachmana, aby temuż ustanowionemu zastępcy potrzebne do swej obrony środki udzielił, lub innego zastępcę sobie obrał, gdyż skutki z zaniedbania wyniknąć mogące sam sobie przypisze.

Z c. k. Sądu obwodowego
Sambor dnia 16. Września 1873.

(2755 1—3) **E d y k t.**

Nr. 14484. Samborski c. k. sąd obwodowy dla spraw wekslowych zawiadamia niniejszym Jędę Bachmana z miejsca pobytu niewiadomego, że przeciw niemu na żądanie Leona Selcera nakaz zapłaty sumy wekslowej 769 złr. w. a. z pn. dnia 16. Września 1873. l. 14484 wydanym i takowy ustanowionemu dla niego kuratorowi adw. Dr. Pawlińskiemu z substytucją adw. Dra. Wołosiańskiego doręczonym został.

Wzywa się przeto pozwanego Jędę Bachmana, aby temuż ustanowionemu zastępcy potrzebne do swej obrony środki udzielił, lub innego zastępcę sobie obrał, gdyż skutki z zaniedbania wyniknąć mogące sam sobie przypisze.

Z c. k. Sądu obwodowego
Sambor dnia 16. Września 1873.

(2756 1—3) **E d y k t.**

Nr. 3612. C. k. Sąd obwodowy w Nowym Sączu uwiadamia Aleksandra Świdrowicza, z życia i miejsca pobytu nieznanego, że w celu uwiadomienia go o rezolucji tabularnej z dnia 6. Lipca 1872 L. 3589 dotychczas zezwolonego wykreślenia ze stanu biernego realności pod Nr. 96 w Nowym Sączu położonej adnotacji odmówionej intabulacji kwoty 50 złr. kuratorem p. adw. Dr. Olszewskiego dla tegoż mianował.

Z c. k. Sądu obwodowego.
Nowy Sącz 29 Sierpnia 1873.

(2759 1—3) **E d i k t.**

3. 5009. Dem f. f. Bezirksgericht Biala wird hiemit bekannt gegeben, daß über Ansuchen des Herrn Josef Berger die freiwillige gerichtliche Veräußerung der dem Herrn Josef Berger gumbuchlich gehörigen, aus Wohn- und Wirtschaftsgebäuden und 33 Joch 260 □ Kl. Grundstücken bestehender Realität Nr. 175 alt, 248 neu in Lipnik unter nachstehenden Feilbietungsbedingungen in der Gerichtsanzahlung bei Biala am 26. September 1873 um 10 Uhr Vormittags vorgenommen werden wird.

1. Als Auktionspreis wird der Betrag von 10000 fl. 8. W. festgelegt, unter welchem diese Realität nicht hintangegeben werden wird.

2. Jeder Kauflustige hat vor Beginn der Feilbietung ein 10% Vadium im Baaren oder in Staatspapieren nach dem Tages-Course zu Händen der Liquidations-Commission zu erlegen.

3. Die übrigen Feilbietungsbedingungen, so wie der Grundbuchsauszug können bei Gericht eingesehen werden.

R. f. Bezirksgericht.

Biala, den 10. August 1873.

(2760 1—3) **E d y k t.**

Nr. 3164. Padaje się do publicznej wiadomości, iż Macko Mazur z Podlesia zgodnie z uchwałą c. k. Sądu obwodowego w Tarnopolu z dnia 8. Września 1873. Liczba 11881 za marnotrawcę uznany, że mu kurator w osobie Wincentego Batog z Podlesia nadany został.

C. k. Sąd powiatowy
Grzymaków dnia 17. Września 1873.

Erkenntnis.

Das f. f. Landes- als Preßgericht in Brünn hat auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft in Folge des Beschlusses vom 16. September 1873, Bl. 14380 Stf., zu Recht erkannt:

Der Inhalt des Leitartikels „Jak jest to możliwe?“ in der Zeitschrift „Moravská orlice“ Nr. 210 vom 13. September 1873 begründet den Thatbestand des Vergehens gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung nach § 300 St. G. und wird daher unter gleichzeitiger Bestätigung der verfügten Beschlagnahme auf Grund des Art. V des Gesetzes vom 15. October 1868 R. G. Bl. Nr. 142, die Weiterverbreitung dieser Druckschrift verboten.

Das f. f. Landes- als Preßgericht in Triest hat auf Antrag der f. f. Staatsanwaltschaft in Folge des Beschlusses vom 15. September 1873, S. 673/7072, zu Recht erkannt:

Der Inhalt des Leitartikels mit dem Datum: „Trieste, 8. Settembre“ der Aufschrift: „Un pó più di luce sugli eventi politici e militari dell' anno 1866 pel Generale Lamar mora“ und den Anfangsworten: „Eccoci al II Capitolo del libro“, enthalten in der Zeitschrift: „Il Cittadino“ Nr. 230 vom 9. September 1873, gedruckt in Triest bei L. Hermannsrufer, begründet den Thatbestand des Vergehens der Störung der öffentlichen Ruhe nach § 65 a St. G.

Bl. und wird daher unter gleichzeitiger Bestätigung der verfügten Beschlagnahme auf Grund des Art. V des Gesetzes vom 15. October 1868, Nr. 142 R. G. Bl. und § 36 des Preßgesetzes die Weiterverbreitung dieser Druckschrift verboten. (2762)

(2764 1—3) **K o n k u r s.**

Nr. 3962. pr. Przy c. k. Sądzie krajowym w Krakowie opóźniona została posada kancelisty sądowego w randze XI. z roczną płacą 600 złr. w. a. i dodatkiem aktywalnym 180 złr. w. a.

Ubiegający się o tę posadę mają swe podania w myśl rozporządzenia wysokiego Ministerstwa dla obrony krajowej z dn. 12. Lipca 1872. l. 93 d. p. p. należycie ułożone w przeciągu czterech tygodni od dnia 25. Września 1873. liczyć się mających do Prezydium c. k. Sądu krajowego w Krakowie wnieść.

W Krakowie dnia 15. Września 1873.

(2765 1—3) **O b w i e s z c z e n i e.**

Nr. 14140. Przy c. k. Sądzie powiatowym w Jasle została posada woźnego z roczną płacą 250 złr. w. a., i z prawem posunięcia się na wyższą płacę etatową tudzież z prawem pobierania ubioru urzędowego i dodatku systemizowanego opróżniona.

Ubiegający się o tę posadę mają swe podania w myśl rozporządzenia wysokiego Ministerstwa dla obrony krajowej z dnia 12. Lipca 1872. L. 98 D. p. p. należycie ułożone w przeciągu czterech tygodni do Prezydium c. k. Sądu obwodowego w Tarnowie najdalej do 8. Października 1873. wnieść.

Z Rady c. k. Sądu krajowego wyższego
Kraków dnia 26. Sierpnia 1873.

(2766) **O b w i e s z c z e n i e.**

Nr. 21810. C. k. Sąd krajowy jako Sąd handlowy w Krakowie poleca wpisanie do rejestru firm pojedynczych pana Feliksa Wolffa jako właściciela Banku w Krakowie pod firmą „Franciszek Antoni Wolff“, którą tenże podpisywać będzie „Franciszek Antoni Wolff“.

Kraków dnia 4. Września 1873.

(2767) **O b w i e s z c z e n i e.**

Nr. 22842. C. k. Sąd krajowy jako Sąd handlowy w Krakowie poleca wpisanie do rejestru firm pojedynczych firmy „Drukarnia Leona Paszkowskiego“, której używać i podpisywać będzie p. L. Paszkowski właściciel drukarni w Krakowie.

Kraków dnia 4. Września 1873.

(2768 1—3) **O b w i e s z c z e n i e.**

Nr. 12.057. Samborski c. k. Sąd obwodowy jako instancja realna podaje do wiadomości, iż wskutek wezwania c. k. Sądu krajowego lwowskiego z dnia 25. Czerwca 1873 L. 35.773 na zaspokojenie sumy wekslowej 3800 złr. a. w. wraz z odsetkami po 60% od dnia 25. Marca 1864 kosztami sądowymi egzekucyjnymi już przyznanymi w kwotach 4 złr., 3 złr., 5 złr., 136 złr. 15 ct., 18 złr. 60 ct. i 31 złr. 35 ct. wreszcie w kwocie 15 złr. odbędzie się w dniach 13. Listopada i 17. Grudnia 1873 publiczna przymusowa sprzedaż dóbr Obłażnicy wedle ks. tab. krajowej Dom. 459 p. 301 n. 33 on. p. 103 n. 37 on. p. 306 n. 43 on. egzekwowanej sumie za hipotekę służących, przedtem pozwanego Hermana Soelib obecnie wedle dom. 202 p. 250 n. 20 haerd. Albrechta Soelieba własnych, na rzecz Karola Keslera jako tabularnie wykazanego pośredniego prawonabywcy Wandy Trzcińskiej. Cenę wywołania stanowi cena szacunkowa 38.127 złr. 80 ct. w. a. Każdy chęć kupienia mający winien złożyć wadyum w ilości 3800 złr. w gotówce lub w książeczkach kasy oszczędności, obligacjach funduszu indemnizacyjnego lub listach banku hipotecznego. Akt detaksacji i warunki licytacyjne można w registraturze tegoż Sądu przejrzeć lub odpisać. O ceni się wierzycieli hipotecznych do rąk własnych, wszystkich zaś, którymby uchwała licytacyjna doręczona być nie mogła lub którymby po dniu 27. Lipca 1871 do Tabuli weszli przez kuratora adw. Dr. Budzynowskiego, którego zastępcą adw. Dr. Erlich, się zawiadamia.

Z c. k. Sądu obwodowego.
Sambor dnia 19. Sierpnia 1873.

(2769 1—3) **O b w i e s z c z e n i e.**

Nr. 5776 kon. Odnosnie do obwieszczenia c. k. Sądu obwodowego w Przemyśle z dnia 15. Sierpnia 1873 do L. 9243, mocą którego otworzenie konkursu do całego gdziekolwiek znajdującego się ruchomego jako też do znajdującego się w tych krajach koronnych, w których ustawa konkursowa z dnia 25. Grudnia 1868 obowiązuje, nieruchomości majątku, protokółowanego domu handlowego pod firmą Halporn & Palester ogłoszone zostało — wyznacza się do zgłoszenia pretensyi wierzycieli rzeczzonego protokółowanego domu handlowego Halporna & Palester termin do 27. Listopada 1873 z tem upomnieniem, ażeby wszyscy, którzy do tej masy rozbirowej jako wierzyciele konkursowi pretensye sobie roszczą, takowe do powyż oznaczonego terminu w c. k. Sądzie obwodowym w Przemyśle nawet w tym

razie, gdyby o te pretensye spór już był wytoczony, wedle przepisów ustawy konkursowej w celu uniknięcia zagrożonych w tej ustawie następstw, zgłosili.

Równocześnie wyznacza się do likwidowania zgłoszonych pretensyi termin na dzień 30. Grudnia 1873 roku o godzinie 10. przed południem w biurze podpisanego c. k. sędziego powiatowego w Jarosławiu jako komisarza konkursowego.

Na tym terminie likwidacyjnym wolno też będzie wierzycielom, którzy swoje pretensye zgłoszą, w miejsce ustanowionego tymczasowego zarządcy masy konkursowej, tudzież jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli inne osoby zaufania przez wolny wybór ustanowić.

Jarosław dnia 7. Września 1873.

C. k. sędzia pow. jako kom. konk.
Starosolski,
komisarz konkursowy.

(2770 1—3) **O b w i e s z c z e n i e.**

Nr. 1 kon. Odnosnie do obwieszczenia c. k. Sądu obwodowego w Przemyśle z dnia 15. Sierpnia 1873 do L. 9243, mocą którego otworzenie konkursu do całego gdziekolwiek znajdującego się ruchomego, jako też do znajdującego się w tych krajach koronnych w których ustawa konkursowa z dnia 25. Grudnia 1868 moc obowiązującą ma, nieruchomości majątku Józefa Palestra ogłoszone zostało, wyznacza się do zgłoszenia pretensyi wierzycieli rzeczzonego krydataryusza Józefa Palester termin do 4. Grudnia 1873 z tem upomnieniem, ażeby wszyscy, którzy do tej masy rozbirowej jako wierzyciele konkursowi pretensye sobie roszczą, takowe do powyż oznaczonego terminu w c. k. Sądzie powiatowym w Jarosławiu lub też w c. k. Sądzie obwodowym w Przemyśle nawet w takim razie, gdyby o te pretensye spór już był wytoczony wedle przepisów ustawy konkursowej w celu uniknięcia zagrożonych w tej ustawie następstw, zgłosili.

Równocześnie wyznacza się do likwidacji zgłoszonych pretensyi termin na dzień 5. Stycznia 1874 roku o godzinie 10. przed południem w biurze podpisanego c. k. sędziego powiatowego w Jarosławiu jako komisarza konkursowego

Na tym terminie likwidacyjnym wolno też będzie wierzycielom, którzy swoje pretensye zgłoszą, w miejsce ustanowionego zarządcy masy konkursowej, tudzież jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli inne osoby zaufania przez wolny wybór ustanowić.

Jarosław 7. Września 1873.

C. k. sędzia pow. jako kom. konk.
Starosolski,
komisarz konkursowy.

(2771 1—3) **O b w i e s z c z e n i e.**

Nr. 1 kon. Odnosnie do obwieszczenia c. k. Sądu obwodowego przemyskiego z dnia 15. Sierpnia 1873 do L. 9243, mocą którego otworzenie konkursu do całego gdziekolwiek znajdującego się ruchomego, jako też do znajdującego się w tych krajach koronnych, w których ustawa konkursowa z dnia 25. Grudnia 1868 moc obowiązującą ma, nieruchomości majątku Adolfa Halporna ogłoszone zostało, wyznacza się do zgłoszenia pretensyi wierzycieli rzeczzonego krydataryusza Adolfa Halporna na termin do 4. Grudnia 1873, z tem upomnieniem, ażeby wszyscy, którzy do tej masy rozbirowej jako wierzyciele konkursowi pretensye sobie roszczą, takowe do powyż oznaczonego terminu w c. k. Sądzie powiatowym w Jarosławiu lub też w c. k. Sądzie obwodowym w Przemyśle nawet w tym razie, gdyby o te pretensye spór już był wytoczony, wedle przepisów ustawy konkursowej w celu uniknięcia zagrożonych w tej ustawie następstw, zgłosili.

Równocześnie wyznacza się do likwidacji zgłoszonych pretensyi termin na dzień 2. Stycznia 1874 roku o godzinie 10. przed południem w biurze podpisanego c. k. sędziego powiatowego w Jarosławiu jako komisarza konkursowego.

Na tym terminie likwidacyjnym wolno też będzie wierzycielom, którzy swoje pretensye zgłoszą, w miejscu ustanowionego zarządcy masy konkursowej, tudzież jego zastępcy, jako też członków wydziału wierzycieli inne osoby zaufane przez wolny wybór ustanowić.

Jarosław dnia 7. Września 1873.

C. k. sędzia pow. jako kom. konk.
Starosolski,
komisarz konkursowy

(2772 1—3) **E d y k t.**

Nr. 2582. C. k. Sąd powiatowy w Liskach podaje do wiadomości, że dnia 11. Kwietnia 1853. r. zmarł w Nowejwsi szlacheckiej bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia właścianin Jan Harmatys, spadek nieruchomości zostawiwszy.

Ponieważ pobyt Jakuba Harmatysa, spadkodawcy syna, Sądowi nie jest wiadomy, tenże wzywa go, aby w ciągu jednego roku, licząc od daty niniejszego ogłoszenia, zgłosił się do Sądu, i względem spadku złożył oświadczenie, w przeciwnym bowiem razie spadek pertraktowany będzie ze spadkobier-

cami, którzy się zgłosili, oraz z kuratorem Wojciechem Hlebickim, dla zachowania praw Jakuba Harmatysa tymczasowo ustanowionym.

Liszki dnia 10. Sierpnia 1873.

(2773 1—3) **E d y k t.**

Nr. 2610. C. k. Sąd powiatowy w Liskach podaje do wiadomości, że dnia 3. Lutego 1872. r. umarł w Liskach Piotr Misiewicz bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia.

Ponieważ pobyt, do spadku tego wedle ustawy powołanego syna spadkodawcy Jana Misiewicza Sądowi nie jest wiadomy, przeto wzywa go, iżby w ciągu roku, licząc od daty niniejszego ogłoszenia, zgłosił się do Sądu w przeciwnym bowiem razie spadek będzie pertraktowany z spadkobiercami, którzy się zgłosili i z kuratorem Wawrzyńcem Slepickim, dla zachowania praw Jana Misiewicza tymczasowo ustanowionym.

w Liskach dnia 20. Sierpnia 1873.

(2774 1—3) **E d y k t.**

Nr. 2627. C. k. Sąd powiatowy w Liskach podaje do wiadomości, że dnia 12. Października 1872. r. umarł w Nowejwsi szlacheckiej bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia Jan Zasiura właścianin.

Gdy pobyt, do spadku wedle ustawy powołanego Józefa Zasiury, Sądowi nie jest wiadomy, przeto wzywa go, ażeby w ciągu jednego roku, licząc od daty niniejszego ogłoszenia, zgłosił się do Sądu, i względem spadku deklarację złożył, w przeciwnym bowiem razie spadek będzie pertraktowany ze spadkobiercami zgłaszającymi się, i z Bartłojem Zasiurą, dla zachowania praw tegoż tymczasowo ustanowionym.

w Liskach dnia 20. Września 1873.

(2775 1—3) **O b w i e s z c z e n i e.**

Nr. 2218. C. k. Sąd powiatowy w Sokołowie, daje do powszechnej wiadomości, że dnia 23. i 30. Października, i 7. Listopada 1873., zawsze o godzinie 10. z rana odbędzie się w tutejszym Sądzie sprzedaż połowy realności pod Nr. k. 234. w Sokołowie położonej, do Mojżesza i Ity Schindelheimów należącej, na zaspokojenie sumy 200 złr. w. a., przyznanej Mikołajowi Rollwagen, z odsetkami po 6/100 od 1. Maja 1866. się należącymi, i z kosztami egzekucyjnymi w kwocie 7 złr. 52 ct. i 15 złr. 91 ct. w. a. pod następującymi warunkami: Jako cenę wywoławczą sprzedać się mającej realności ustanawia się kwota 753 złr. 50 ct. w. a. jako wartość przy egzekucyjnym oszacowaniu połowy tej realności ustanowiona.

Każdy chęć kupna mający, złoży do rąk komisarza, egzekucyjną sprzedaż połowy tej realności kierującego, jako wadium 75 złr. 35 ct. w. a. w gotówce lub w papierach wartości pieniędzy mających, po kursie w gazecie Lwowskiej w dniu poprzedzającym licytację notowanym.

Wadium najwyższe ofiarującego zatrzymanem i w cenę kupna wliczonym reszcie zaś licytantom zwróconem zostanie.

Nowonabywca obowiązany jest w przeciągu dni 8. rachując od dnia wyjścia uchwały sądowej, egzekucyjną sprzedaż do swojej wiadomości przyjmującej złożyć połowę ceny kupna do depozytu sądowego w gotówce, w którą złożone wadium wliczone zostanie, poczem nowonabywca na swe żądanie we fizyczne posiadanie nabytej realności wprowadzonym zostanie.

W przeciągu dni 14 od dnia wyjścia uchwały sądowej, przyjmującej oddanie nowonabywcy sprzedanej realności we fizyczne posiadanie, licząc, zobowiązany jest nowonabywca drugą połowę ceny kupna do depozytu sądowego w gotówce złożyć.

Po zadość uczynieniu warunkowi 6. zostanie nowonabywcy dekret własności sprzedanej połowy realności wydany, i nowonabywca jako właściciel kupionej połowy realności pod L. 234 na swój koszt zainstabulowany.

Połowa realności przedmiotem niniejszej egzekucyjnej sprzedaży będąca, sprzedaną będzie na pierwszym i drugim terminie tylko powyżej ceny szacunkowej, na trzecim zaś terminie sprzedaną będzie poniżej ceny szacunkowej.

C. k. Sąd powiatowy
Sokołów dnia 15. Września 1873.

(2776 1—3) **E d y k t.**

Nr. 34944. C. k. sąd krajowy w sprawach cywilnych we Lwowie niniejszym wiadomo czyni, że w sprawie Emeryka Br. Mattencloit przeciw Sarze Lajdw. im. Goldstern o wykreślenie prenotacji prawa hipoteki sumy 2180 złr. w. a. stanu biernego dóbr Komańcza z przyległ. Przyłuski, Duszatyn, Dolczyce i Mików a dla niewiadomej z miejsca pobytu Sary Leji Goldstern, adwokata Dra. Dobrzańskiego na kuratora z substytucją adwokata Dra. Lewickiego ustanowił, i że do wykazania, że prenotacja w mowie będąca usprawiedliwiona jest lub w usprawiedliwieniu zostaje, termin na 6. Października 1873 o godzinie 10 rano wyznaczamy na który obydwie strony p. Sara Lajda dw. im. Goldstern tym pewniej stanąć

I wykazany wykaz dostarczyć ma, w przeciwnym razie prenotacja ta wraz z odnośną pozycją Ist 439 p. 292 n. 6 on. zawiera jąca intabulację Sary Leji Goldstern za właścicielkę tejże sumy ze stanu biernego praw powyżej nadmienionych wykreślona zostanie.

Wzywamy zatem Sarę Leję dw. im. Goldstern, by na wyznaczonym terminie albo osobiście stanęła, albo informację ustanowionemu kuratorowi lub innemu rzeczownikowi dała. W przeciwnym razie wyniknącą mogącą szkodę sama sobie przypisze.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów dnia 28. Czerwca 1873.

(2777 1—3) Obwieszczenie.

Nro. 6483. C. k. Sąd powiat. miej. deleg. w Przemyślu zawiadamia z życia, z miejsca pobytu niewiadomego Grzegorza Harszczaka, iż przeciw niemu Ksenia Dobrowolska w dniu 22. Lipca 1873. do L. 6483 pozew o zapłacenie sumy 55 złr. 70 cent. a. w. wniosła i że do sumarycznej rozprawy w tym sporze termin na dzień 16. Października 1873. o god. 9. rano wyznaczonym został.

Postanawiając przeto dla pozwanego na jego koszt i niebezpieczeństwo kuratora na osobie adw. krajowego Dr. Waygarta z substytucją adwokata kraj. Dr. Zezulki wzywa się pozwanego, aby albo sam na terminie stanął, lub potrzebne do obrony dokumenta ustanowionemu dla niego kuratorowi udzielił, lub też innego obrońcę Sądowi za mianował, i w ogóle wszelkie możliwe środki prawne do obrony użył, w przeciwnym razie bowiem wyniki z zaniechania zle skutki sam sobie przypisać musi.

Przemyśl dnia 12. Sierpnia 1873.

(2778) Concurs-Ausschreibung

3. 4141. Am zweiten Staatsgymnasium zu Graz, ist zu Anfang des Schuljahres 1873/4 die Direktorsstelle zu belegen.

Die damit verbundenen Bezüge sind 1000 fl. Gehalt, mit Quinquagenalzulagen zu 200 fl., 300 fl. Funktion- und 210 fl. Aktivitätszulagen und statt des Naturalquartiers derzeit 350 fl. Quartiergeld.

Bewerber um diese Stelle haben ihre mit den vorgeschriebenen Befähigungen, namentlich solchen, aus denen sich ihre Eignung zur pädagogischen, didaktischen und administrativen Leitung einer Mittelschule erkennen lässt instruierten Gesuche, durch ihre vorgelegte Behörde, längstens bis Ende September d. J. bei dem k. k. st. m. b. l. Rat der Stadt Graz einzureichen.

K. k. st. m. b. l. Rat der Stadt Graz.

Graz, den 1. September 1873.

(2779 1—3) Konkurs.

Nro. 7266. Przy c. k. gimnazjum II. we Lwowie jest do obsadzenia posada służy szkolnego z płacą roczną 189 złr. w. a. i 250% dodatkami w rocznej kwocie 47 złr. 25 ct. w. a.

Również jest do obsadzenia posada służy szkolnego przy szkole realnej w Tarnopolu z płacą rocznych 210 złr. i 250% dodatkami w kwocie 52 złr. 50 ct. w. a.

Ubiegający się o te posady, które w myśl ustawy z dnia 19. Kwietnia 1872. (Dz. u. p. Nro. 60.) zastrzeżone są dla podoficerów wyśłużonych, mają wnieść podania swoje jeżeli nie znajdują się w stosunku służbowym bezpośrednio, zaś w stosunku służbowym znajdujący się, za pośrednictwem swej przełożonej komendy wojskowej lub swego przełożonego urzędu do c. k. krajowej Rady szkolnej we Lwowie w przeciągu 6. tygodni licząc od 15. Września 1873. r.

Oprócz dowodu kwalifikacji zastrzeżonej posady każdy kandydat nienależący już do stanu wojskowego winien w myśl rozporządzenia ministerialnego z dnia 12. Lipca 1872. p. 6 (Dz. u. p. Nro. 98.) załączyć do podania świadectwo moralności, tudzież świadectwo uzdolnienia fizycznego, wystawione przez lekarza rządowego dowody, znajomości języka krajowego, nareszcie wykazać się, że jest obywatelem królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Posady powyższe mogą być udzielone tylko uprawnionym podoficerom (§. 1 i 2. ust.) wyjąwszy gdyby się nie zgłosił żaden kandydat uprawniony i do tej posady zdalny.

Z Rady szkolnej krajowej

Lwów dnia 15. Września 1873.

(2781 1—3) Grundmachung.

3. 1039. Das f. f. Staatsgüt in Radautz, hat aus dem Stande der eigenen Zugossen 50 Stück ausgemessert, welche sich vorzüglich zur Aufstellung und Mastung für eine Brandweinbrennerei eignen und dieferhalb am 16. Oktober 1873 um 3 Uhr Nachmittags aus freier Hand verkauft werden.

Reelle Käufer mit Aufschluß von Unterhändlern, werden hiezu für den bestimmten Tag mit dem Befügen eingeladen, daß wer die Offerten erlaßt, gehalten bleibt, die hiefür enthaltende ganze Kaufsumme gleich baar an die f. f. Staats-Cassa einzuzahlen, und hiernach die Offerten sofort zu übernehmen.

Kaufslustige können diese zu verkaufende Offerten noch vor dem Verkaufstage, in dem nächst der Stadt Radautz gelegenen Loco Wirthschafts-hofe, wo dieselben für diesen Zweck einen Tag

früher aufgestellt werden beichtigen, und in die weitere Verhandlung hierüber mit der Oberdirektion des f. f. Staatsgüters-Direktion.

Von der f. f. Staatsgüter-Direktion.

Radautz, am 18. September 1873.

(2790 1—3) Edykt.

Nro. 52938. C. k. Sąd krajowy Lwowski ogłasza niniejszem, że równocześnie znieścionym zostaje konkurs na majątek ruchomy i nieruchomy Mojżesza Felda uchwałą z dnia 12. Lipca 1873. do L. 38687 otworzony.

Z c. k. Sądu krajowego

Lwów dnia 13. Września 1873.

(2806 1—3) Edykt.

Nr. 50918. C. k. Sąd krajowy we Lwowie wiadomo czyni, iż w skutek podania Feliksa hr. Romera z dnia 27. Listopada 1872. L. 63336 a następnie podania z dnia 30. Sierpnia 1873. do L. 50918 celem wykazania usprawiedliwienia prenotacji w stanie biernym części dóbr Żupani a na rzecz Jana Łodzińskiego jak Dom. 304 p. 435 n. 53 on. i p. 444 n. 42 on. do L. 55263/68 uskutecznionej, termin na dzień 22. Października 1873. o godzinie 11. przed południem został wyznaczony.

Uchwały do L. 63536/72. i 50918/73. doręcza się z miejsca pobytu niewiadomemu Janowi Łodzińskiemu do rąk równocześnie w osobie adw. Dra. Lubińskiego z zastępstwem adw. Dra. Szwedzickiego ustanowionego kuratora.

Wzywamy niniejszym edyktem Jana Łodzińskiego, aby w należytych czasie u ustanowionego kuratora lub też w sądzie osobiście albo przez innego zastępcę się zgłosił, i celem przestrzegania swoich praw stosownych środków użył, ileż z zaniechania wyniknąć mogące niekorzystne skutki sobie przypisze.

Z c. k. Sądu krajowego

Lwów dnia 6. Września 1873.

(2719 2—3) Edykt.

Nr. 3670. C. k. Sąd obwodowy w Stanisławowie uwiadoma niniejszem wszystkich na, do masy spadkowej po zmarłym Jósefie Zalewskim należących w obwodzie niegdys Kołomyjskim położonych, dobrach Korolówku nad Prutem z jaką pretensją zabezpieczonych wierzycieli hipotecznych, że prawomocnym wyrokiem c. k. powiatowej Komisji indemnizacyjnej nr. 11 w Kuttach z dnia 5. grudnia 1855, nr. 114 za zniesienie powinności poddańczych z powyższych dóbr, kapitał indemnizacyjny w kwocie 4985 złr. 10 kr. m. k. wypośredkowany został.

Wzywa się więc wszystkich wierzycieli hipotecznych, aby pretensje swoje w sposób w ustępach a) b) c) i d) §. 11. ces. patentu z dnia 8. Listopada 1853. l. 237 Dz. u. p. oznaczony ustnie lub pisemnie obejmujący dokładne wyrażenie imienia i nazwiska tudzież zamieszkania (nr. domu) zgłaszającego się i jego pełnomocnika, który jeżeli występuje, winien przedłożyć pełnomocnictwo legalizowane i opatrzone wszelkimi prawnymi wymogami, kwotę wierzytelności hipotecznej, której się domaga tak w kapitale jakoteż w odsetkach, o ile tymże ostatnim równe prawo zastawu z kapitałem przysłuży, i oznaczenie pozycyi wierzytelności w księgach publicznych mającej, w końcu, jeżeli zgłaszający po za obrębem tutejszego c. k. Sądu obwodowego mieszka, wskazanie tutaj zamieszkałego pełnomocnika do odbierania uchwał sądowych, w przeciwnym bowiem razie takowe przesłane będą pocztą zgłaszającemu się z takim skutkiem, jak gdyby do rąk własnych doręczonemu były, ten pewnie włącznie aż do 31. Grudnia 1873 w tutejszym Sądzie zgłosił, ileż w przeciwnym razie niezgłaszający się wierzycieli w ślad §§. 13. i 21. powyższego patentu przy rozprawie do przesłuchania interesentów wyznaczyć się mającej, więcej słuchanym być nie może i jako wyraźnie zezwalający na przekazanie swej pretensyi do kapitału wynagrodzenia według kolei naznaczonej porządkiem hipotecznym, uważanym będzie, zaś prócz tego utraciłby prawo czynienia wszelkiej opozycji i użycia wszelkiego środka prawnego przeciw ugodzie, którąby interesowani stawający zawarli między sobą w myśl §. 5. patentu z dnia 25. Września 1850. pod warunkiem jednak, jeżeli pretensya jego według porządku hipotecznego do kapitału wynagrodzenia przekazana, albo też w ślad §. 27. ces. patentu z dnia 8. Listopada 1850. na gruncie i ziemi zabezpieczoną została.

Z c. k. Sądu obwodowego.

Stanisławów dnia 23. Sierpnia 1873.

(2720 2—3) Obwieszczenie.

L. 17745. C. k. sąd obwodowy w Tarnowie zawiadamia, iż w sprawie król. stoł. miasta Lwowa przeciw Emilji z Weissów Łukaszewskiej, Antoninie Weiss, Ludwice Weiss i innym o zapłacenie kwoty 600 złr. i 100 zł. uchwałą z dnia 17. kwietnia 1873 do L. 5895 tutejszemu urzędowi ksiąg gruntowych polecono, aby w stanie biernym części realności pod nr. 1 w Tarnowie, na Pogwizdowie położonej, obok pozycyi dom 16 pag. 15 ct. sequens nr. 3, 4, 5, 6 i 9 on. na rzecz miasta Lwowa zaintabulowa-

nych zanotował, że król. miasto Lwów o zapłatę sum 600 zł. i 180 zł. m. k. z hipoteki realności pod nr. 1 na Pogwizdowie w Tarnowie położonej pozew wytoczyło.

Ponieważ miejsce pobytu Antoniny i Ludwicy Weissów nie jest wiadome, i w razie ich śmierci spadkobiercy tychże z nazwiska i miejsca pobytu nie są znani, tedy niniejszy sąd na ich koszt i niebezpieczeństwo ustanowił kuratora w osobie adw. dr. Pietrzyckiego z zastępstwem adw. dr. Brauna i ustanowionemu kuratorowi uchwałą z dnia 17. Kwietnia 1873 l. 5895 doręczył.

O tem się zawiadamia Antoninę i Ludwikę Weiss, a w razie ich śmierci tychże z nazwiska i miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców.

Z Rady c. k. Sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 4. Września 1873.

(2748 2—3) Konkurs.

L. 19265. Posada ekspedienta pocztowego, przy nowo utworzonym mającym urząd pocztowym w Sulechowie, starostwie Krakowskim, za kontraktem służbowym i kaucją w kwocie 200 zł., stajenne rocznych 150 zł., ryczałt kancelaryjny rocznych 40 zł. wa i umówi się mający ryczałt na utrzymywanie dziennych jazd pościelnych między Sulechowem a Bieńczykami.

Podania wnieść należy w przeciągu czterech tygodni do c. k. Dyrekcji poczt we Lwowie i uwidocznić w tychże liczebnie, jaki najmniejszy ryczałt roczny za utrzymywanie wspomnianych jazd pościelnych się żąda.

Posada ekspedienta pocztowego w Potyliczu, starostwie Rawskim za kontraktem służbowym i kaucją w kwocie 200 zł., stajenne rocznych 150 zł., ryczałt kancelaryjny rocznych 40 zł. i

Posada ekspedienta pocztowego w Dobrej, starostwie Limanowskim za kontraktem służbowym i kaucją w kwocie 200 zł., stajenne rocznych 150 zł., ryczałt kancelaryjny rocznych 40 zł. i ryczałt rocznych 650 zł. w. a. za utrzymywanie dziennych jazd pościelnych do Wiśniowej.

Uzasadnione podania wnieść należy w przeciągu czterech tygodni do c. k. Dyrekcji poczt we Lwowie.

Lwów, dnia 14. Września 1873.

Conkurs.

3. 19265. Postępienststelle bei dem neu zu errichtenden Postamt in Sulechów, Bezirkshauptmannschaft in Krakau, gegen Dienstvertrag und Caution von 200 fl., Jahresbestallung 150 fl., jährliches Amtspauschale für die Beförderung der täglichen Botenfahrten zwischen Sulechów und Bieńczyce.

Gesuche sind binnen vier Wochen bei der Post-Direktion in Lemberg einzubringen und ist in denselben anzugeben, welches geringste Jahrespauschale für die Unterhaltung der erwähnten Botenposten beantragt wird.

Postępienststelle in Potylicz, Bezirks-hauptmannschaft in Rawa gegen Dienstvertrag und Caution von 200 fl., Jahresbestallung 150 fl. und ein jährliches Amtspauschale 40 fl. und Postępienststelle in Dobra, Bezirks-hauptmannschaft in Limanowa gegen Dienstvertrag und Caution von 200 fl., Jahresbestallung 150 fl., jährliches Amtspauschale 40 fl. und ein Botenpauschale von 650 fl. ö. W. für die täglichen Fahrten nach Wiśniowa.

Dokumentirte Gesuche, sind binnen vier Wochen bei der f. f. galizischen Post-Direktion einzubringen.

Lemberg, am 14. September 1873

(2679 3—3) Obwieszczenie.

Nro. 1927. Dnia 2. Października 1873. odbędzie się w c. k. Dyrekcji dla lasów i dóbr skarbowych i funduszowych w Bolechowie, licytacja przez pisemne oferty, celem wydzierżawienia dobru skarbowym i funduszowym niepołomskiem wyłącznie przysługującego prawa pędzenia gorzałki, warzenia piwa, sycenia miodu, jakoteż wyszynku tych trunków i słodzonych spirytusowych napojów, nakoniec prawo wyszynku wina w skarbowych karczmach wraz z należącymi do tej dzierżawy karczmami i gruntami na czas od 1. Stycznia 1874. aż do końca Grudnia 1876. w następujących sekcjach:

a) w sekcji I. składającej się z miejsc: Niepołomice, Wola batowska, Zabierzów, Wola zabierzowska, Nowawieś i Chobot wraz z karczmami i gruntami z ceną fiskalną jednorocznego czynszu dzierżawnego 1.045złr.,

b) w sekcji III. składającej się z miejsc: Mikuszowice, Dziewin, Baczków i Gawłówek wraz z karczmami i gruntami z ceną fiskalną jednorocznego czynszu dzierżawnego 1.045złr.,

c) w sekcji IV. składającej się: Damienice, Cikowice, Stanisławice, Targowisko, Kłaj (Konopkówka) i z przysiołką Poszyna wraz z karczmami i gruntami z ceną fiskalną jednorocznego czynszu dzierżawnego w kwocie 1.350 złr.,

d) w sekcji V. składającej się z miejsc: Kolanów, Łapczyce, Książnice małe i wielkie, Siedlec i Chełm z Moszczanicą wraz z karczmami i gruntami z ceną fiskalną jednorocznego czynszu dzierżawnego w kwocie 3.256 złr.,

e) w sekcji VI. składającej się z miejsc: Okulice, Bratucice i Bogucice wraz z karczmami i gruntami z ceną fiskalną jednorocznego czynszu dzierżawnego w kwocie 1.250 złr.

Główne warunki licytacji są:

1) Kaucya ma być złożoną w wysokości ćwierćrocznego czynszu dzierżawnego.

2) Raty dzierżawne mają być spłacane miesięcznie z góry.

3) Licytować można tylko wyłącznie na pojedyncze sekcje i li tylko przez pisemne oferty, które zaopatrzone być mają w wadium 100% od ofiarowanego czynszu dzierżawnego i wniesione być mają do naczelnika c. k. Dyrekcji dla lasów i dóbr w Bolechowie, tyko do dnia 2. Października 1873. do godziny 5. po południu.

W pomienionych ofertach należy wyraźnie pod rygorem nieważności oferty wymienić, że warunki licytacji dokładnie są znane oferentowi i że się tym bezwarunkowo poddaje.

Po upływie godziny 5. po południu, zostaną oferty komisyjnie otworzone.

4) Dyrekcya zastrzega sobie potwierdzić ofertę tego przedsiębiorcy, którego do prowadzenia tego przedsiębiorstwa za najodpowiedniejszego uzna.

5) Resztę warunków licytacji przejrzeć można tutaj lub w c. k. zarządzie kasy gospodarczej w Niepołomicach.

Z c. k. galicyjskiej Dyrekcji dla lasów i domen.

Bolechów dnia 6. Września 1873.

(2752 2—3) Edykt.

Nr. 14481. Samborski c. k. sąd obwodowy dla praw wekslowych zawiadamia niniejszem Jędę Bachmana z miejsca pobytu niewiadomego, że na żądanie Leona Szelera nakaz zapłaty sumy wekslowej 250 złr. w. a. z pn. dnia 16. Września 1873. l. 14481 przeciw niemu wydanym, i takowy ustanowionemu dla niego kuratorowi adw. Dr. Pawlińskiemu z substytucją adw. Dra. Wołosiańskiego doręczonym został.

Wzywa się przeto pozwanego Jędę Bachmana aby temuż ustanowionemu zastępcy potrzebne do obrony swej środki dostarczył, lub innego zastępcę sobie obrał, gdyż skutki z zaniechania wyniknąć mogące sam sobie przypisze.

Z c. k. Sądu obwodowego.

Sambor dnia 16. Września 1873.

Doniesienia prywatne.

(2763 1—3) Ogłoszenie.

Nr. 3121. W celu wydzielawienia prawa propinacji wódczanej i piwnej wraz z dodatkiem gminnym i użytkiem browaru miejskiego, gminie miasta Rzeszowa przy usługującego, na czas od 1. Stycznia 1874., do ostatniego Grudnia 1876. rozpisuje się niniejszem publiczną ustrną licytacją na dzień 16. Października b. r., a w razie bezskutecznego upływu tegoż terminu na dzień 30. Października b. r. a trzeci i ostatni termin na dzień 6. Listopada b. r. zawsze o godzinie 9. rano.

Cenę wywołania rocznego czynszu dzierżawnego ustanawia się na kwotę 26111 złr. zaś wadium przed rozpoczęciem licytacji do rąk komisji złożyć się mające na kwotę 2611 złr. w. a.

Oferty pisemne należy wystawione i przepisane wadium zaopatrzone, przyjmowane będą przed ukończeniem ustnej licytacji na każdym z powyższych terminów.

Warunki licytacyjne wolno chęć licytowania mającym każdego czasu przed licytacją w urzędzie tutejszym przejrzeć.

Zwierzchność Gminy

Rzeszów dnia 12. Września 1873.

Renomowana przedzielnia bawełny w Czechach szuka obrotowego i pewnego kommissionera, któremu mogłaby powierzyć sprzedaż swojej bawełnianej przędzy. (2782)

Reflektujący, którzy mogą złożyć odpowiednią kaucję i mają związek z odbiorcami z pierwszych ręki, raczą nadesłać oferty do ekspedycji anonów p. p. Haasensteina i Voglera w Lipsku pod cyfrą „B. B. 859“, poczem otrzymają bliższe zawiadomienie.

In deutscher Sprache ist im Verlage des Gefertigten bereits erschienen: Das Bagatell- und Mahnverfahren vom 27. April nebst dem diessfälligen Stempelgesetze vom 24. Mai 1873 mit allen bezogenen Gesetzen, Erläuterungen, Beispielen und 60 Formularen so versehen, damit jeder soll im Stande sein allerhand Eingaben sich selbst verfassen zu können. (2666 6—6)

Preis bis 15. Oktober 1. J. 36 kr. ö. W. mit Postversendung 40 kr. ö. W. bei direktem Bezuge von 4 Exemplaren auf Einmahl erfolgt ein 5tes Exemplar gratis, und 9 werden für 7 Exemplare blos berechnet. Nach 15. Oktober 1. J. erfolgt eine Preiserhöhung. Bestellungen werden nur gegen Postanweisungen expedirt.

H. Bodek in Lemberg, ulica orm. 1. 3.